

SUOMEN METSÄTIETEELLINEN SEURA — FINSKA FORSTSAMFUNDET
(SOCIETY OF FORESTRY IN FINLAND — FORSTWISSENSCHAFTLICHE GESELLSCHAFT
IN FINNLAND — SOCIÉTÉ FORESTIÈRE DE FINLANDE)

SILVA FENNICA

71

METSÄHALLINTOA KOSKEVAT
SÄÄNNÖKSET

METSÄHALLINTOKOMITEAN MIETINTÖ

STATUTES OF FOREST SERVICE

HELSINKI 1951

SILVA FENNICA

N:o 71 (1951)

METSÄHALLINTOA KOSKEVAT
SÄÄNNÖKSET

METSÄHALLINTOKOMITEAN MIETINTÖ

HELSINKI 1951

VALTIONEUVOSTOLLE

Helsinki 1951. Valtioneuvoston kirjapaino

Metsähallintokomitea, jonka valtioneuvosto tammikuun 13 päivänä 1949 asetti kodifioimaan metsähallintoa koskevat säännökset ja sen yhteydessä laatimaan ehdotukset uusiksi metsähallintoa koskeviksi säännöksiksi, samalla harkiten, olisiko ja mihin muihin uudistustoimenpiteisiin ryh-

dyttävä valtion metsien hallinnossa ja hoidossa, on nyt, kodifioimistyön suoritettuaan, laatinut ehdotuksensa uusiksi metsähallintoa koskeviksi säännöksiksi. Komitea on samanaikaisesti jo joutunut kosketelemaan kysymystä niistä uudistustoimenpiteistä, joita valtionmetsien hallinto ja

hoito kokonaisuudessaankin kaipaivat, jotta valtiontalouden kannalta ensiarvoisen tärkeä valtionmetsien käyttö saataisiin entistään tehokkaammaksi ja tarkoitustaan vastaavammaksi. Kysymyksen laajakantoisuuden vuoksi komitea kuitenkin katsoo asiallisemmaksi käsitellä tätä puolta tehtävästään täysin itsenäisenä ja antaa sitä koskevan kokonaan erillisen mietinnön.

Komitean puheenjohtajana on metsähalli-

Helsingissä toukokuun 16 päivänä 1951.

Mauno Pekkala.

**Lauri Kivinen.
M. Lappi-Seppälä.
Viljo Rantala.
Vihtori Vesterinen.**

**Toivo J. Koms.
Aarne Nuorvala.
E. A. Sopenan.
Einari Wuori.**

Eero Norros.

Lüitteinä: Metsähallintoa koskevien säännösten kodifioimismietintö ja siihen liittyvät asessori Toivo J. Komsin, ylijohtaja M. Lappi-Seppälän ja metsäneuvos Einari

tuksen pääjohtaja Mauno Pekkala ja muina jäseninä metsähallituksen ylijohtaja M. Lappi-Seppälä, metsäneuvokset E. A. Sopenan ja Einari Wuori, asessori Toivo J. Koms, vuorineuvos Lauri Kivinen, kansanedustajat Viljo Rantala ja Vihtori Vesterinen ynnä hallitussihteeri Aarne Nuorvala. Komitean sihteerinä on toiminut metsähallituksen asianvalvoja Eero Norros.

Wuoren, hallitussihteeri Aarne Nuorvalan, kansanedustaja Viljo Rantalan ja metsäneuvos E. A. Sopenan sekä metsäneuvos Einari Wuoren eriävät mielipiteet.

Metsähallintoa koskevien säännösten kodifiointi.

Metsähallintoa koskevan lainsäädännön rungon muodostavat laki metsähallinnon viroista ja palvelustoimista, asetus metsähallinnosta ja asetus metsähallinnosta annetun asetuksen täytäntöönpanosta, kaikki kolme annettu 3 päivänä kesäkuuta 1921, sekä valtioneuvoston päätös sisältävä metsähallinnon johtosäännön, annettu 24 päivänä elokuuta 1922. Perusmääräyksiä sisältävät myöskin valtioneuvoston päätös metsähallituksen alaisten valtionmaiden aluejaosta, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1948, ja valtioneuvoston päätös puiden myynnistä valtionmetsistä, annettu 26 päivänä toukokuuta 1922.

Metsähallintoa koskevaa keskeisintä säännöstöä, *asetusta metsähallinnosta*, ovat muuttaneet 16 päivänä toukokuuta 1924 annettu asetus (130/24), 28 päivänä tammikuuta 1928 annettu asetus (15/28), 31 päivänä tammikuuta 1930 annettu asetus (53/30), 6 päivänä maaliskuuta 1931 annettu asetus (101/31), 30 päivänä syyskuuta 1932 annettu asetus (264/32), 27 päivänä tammikuuta 1933 annettu asetus (20/33), 22 päivänä joulukuuta 1937 annettu asetus (440/37), 26 päivänä helmikuuta 1938 annettu asetus (101/38), 4 päivänä tammikuuta 1939 annettu asetus (6/39), 21 päivänä huhtikuuta 1939 annettu asetus (119/39) ja 7 päivänä joulukuuta 1945 annettu asetus (1223/45). Muutoksia ovat myös aiheuttaneet erityisesti valtion viran ja toimen haltijoita koskevat yleiset säännökset. Eräissä tapauksissa, kuten esim. toimitusasiakirjojen allekirjoittamiseen nähden, käytäntö on ilman asetuksen nimenomaista muutostakin pakoittanut joustavampaan menettelyyn, jottei asiain käsittely kohtuuttomasti viivästyisi.

Metsähallinnon johtosäännön varsin yksityiskohtaiset säännökset ovat niinkään kolmena viime vuosikymmenenä tapahtuneen kehityksen vaikutuksesta monissa kohdin muutoksen tarpeessa. Kun kuitenkin

jokapäiväisessä käytössä on osoittautunut hankalaksi se, että suunnilleen samansisältöisiä määräyksiä on kahdessa eri säännöskokoelmassa, asetuksessa ja johtosäännössä, komitea on harkinnut asiallisemmaksi ehdottaa ne yhdistettäväksi yhdeksi asetukseksi, johon kootaan kaikki sellaiset säännökset, jotka katsotaan tarpeellisiksi julkaista asetuskokoelmassa (asetusehdotus liitteenä n:o 1). Muut johtosääntöön sisältyneet, puhtaasti käytännöllisiä menettelytapoja ja työjärjestyksiä koskevat määräykset komitea on harkinnut parhaimmaksi ehdottaa annettaviksi ohjesäännöllä, jotka metsähallitus vahvistaa.

Ehdotus uudeksi *metsähallintoasetukseksi* pohjautuu siis nykyiseen asetukseen metsähallinnosta ja valtioneuvoston päätökseen, joka sisältää metsähallinnon johtosäännön. Rakenteellisesti se ei suurestikaan poikkea nykyisestä asetuksesta. Se jakautuu viiteen osastoon, joista I käsittelee metsähallinnon tehtäviä, II järjestysmuotoa, III harjoittelija metsänhoitajia ja avustavia metsänhoitajia, IV viran ja toimen haltijoita koskevia yleismääräyksiä ja V erityisiä säännöksiä. Osastoista II jakautuu neljään lukuun, 1. keskushallinnosta, 2. paikallishallinnosta, 3. erinäisistä viroista ja toimista ja 4. metsähallinnon rahavarain hoidosta ja tilityksestä sekä IV niinkään neljään lukuun, 1. kelpoisuusehdoista virkaan tai toimeen, 2. virkaan tai toimeen nimittämisestä sekä eron myöntämisestä siitä, 3. viran ja toimen haltijain oikeuksista ja velvollisuuksista ja 4. virkavirheistä ja kurinpidosta.

Metsähallinnon tehtävien määrittely on kiteytetty asetusehdotuksen ensimmäiseen pykälään. Se ei kaivanne enempää perusteluja, koska se sisällöltään vastaa jo voimassa olevia säännöksiä.

Metsähallinnon järjestysmuotoon nähden komitea ehdottaa eräitä muutoksia. Niinpä metsähallituksen osastojako esitetään uusit-

tavaksi. Paitsi nimenmuutoksia, jolloin maankäyttö- ja asutusosaston nimeksi tulisi kiinteistöosasto ja insinööriosaston nimeksi teknillinenosasto, ehdotuksen mukaan nykyiset yksityismetsäin valvontaosasto sekä virkatalo- ja yhteisömetsäin hoito-osasto yhdistettäisiin yhdeksi yksityismetsäin-osastoksi, jonka käsiteltäviksi siten keskityisivät kaikki yksityismetsiä ja niihin verrattavia yhteisömetsiä koskevat, metsähallitukselle kuuluvat asiat.

Keskitykseen tähtää myös ehdotus, että suonkuivausosasto laajennettaisiin metsänhoito-osastoksi. Komitea pitää näet välttämättömänä, että tähänastinen erillisyyden kovien ja vesiperäisten maiden metsänhoito- ja metsänparannustöiden välillä poistetaan ja ne saatetaan yhteisen johdon alaisuuteen, jolloin niiden keskinäinen järjestely saadaan tarkoituksenmukaisemmaksi. Kysymyksessä olevat työt arvostetaan nykyisessä metsätaloudessa niin tärkeiksi, että niiden kehittämiseen on kiinnitettävä entistäänkin enemmän huomiota.

Kokonaan uuden osaston, laki- ja tili-asiaosaston, tulisivat ehdotuksen mukaan muodostamaan tähänastiset erilliset kanslia ja tilikonttori. Tilikonttorin käsiteltävistä asioista tärkeimmät kytkeytyvät siksi läheisesti kanslian alaan kuuluviin, että komitea pitää tässäkin suhteessa keskityksen aikaansaamista välttämättömänä. Näin muodostuu metsähallituksen osasto, joka yhtenäisesti hoitaa kaikki hallinnon yleisjärjestelyä ja erikoisesti viran ja toimen haltijoita koskevat, virkamieslainsäädännön puitteisiin kuuluvat asiat. Tilastokonttori sen sijaan jäisi edelleenkin erilliseksi tilastotilastoksi, joka siten olisi yhteinen kaikille metsähallituksen osastoille.

Yksityismetsäin valvontaosaston sekä virkatalo- ja yhteisömetsäin hoito-osaston yhdistämisen vuoksi käy tarpeettomaksi metsähallituksen jako valtionmetsäin ja yksityismetsäin jaostoihin. Jaostojaon poistamisesta koituu sekoinen etu, että asiointien käsittely niinhyvin valtionmetsien kuin yksityismetsienkin kohdalta saadaan läheisempään vuorovaikutukseen keskenään.

Jaostojaon poistaminen aiheuttaa muutoksia myös metsähallitukselle kuuluvien asioiden käsittelyjärjestykseen. Tähänastiset valtionmetsäin jaoston lisätyn istunnon tehtävät siirtyvät nykyistä kiinteämmäksi suunnitellulle yhteisistunnolle, johon met-

sähallituksen jäsenten lisäksi osallistuvat piirikuntapäälliköt. Komitea näet pitää tärkeänä, että piirikuntapäälliköiden edustamaa paikallisasiantuntemusta entistäänkin enemmän käytetään hyväksi tärkeimpien ohjesääntöjen antamista, muuttamista tai kumoamista koskevissa kysymyksissä. — Täysistuntoon osallistuvat säännöllisissä tapauksissa kaikki metsähallituksen jäsenet ja sen tehtävänä on käsitellä jaostojen yhteisistunnolle nykyisin kuuluvat asiat. — Osastoistunnossa taasen käsitellään lähinnä kunkin osaston erikoisalaan kuuluvia asioita. Siihen osallistuvat pääjohtajan ja ylijohdajan ohella liikeosaston, arvioimisosaston, yksityismetsäin osaston sekä laki- ja tili-asiaosaston metsäneuvokset sekä lisäksi muunkin osaston metsäneuvos sikäli, kuin siinä käsitellään sellaisen osaston toimialaan kuuluvaa asiaa. Osastoistunto vastaisi näin ollen joko nykyistä valtionmetsäin jaoston tai yksityismetsäin jaoston istuntona. — Tähänastista raha-asiaainvaliokuntaa ehdotuksen mukaan vastaisi valiokuntaistunto.

Komitea on paikallishallintoa koskevan luvun kohdalla ehdottanut metsähallituksen alaiset valtionmaat jaettaviksi kolmeen piirikuntaan entisten neljän sijasta. Yhdistettäväksi tulisivat sen mukaan Länsi-Suomen ja Itä-Suomen piirikunnat, jolloin Etelä-Pohjanmaalla ja Lounais-Suomessa sekä Kokemäen ja Kymijoen ynnä Suur-Saimaan vesistöalueilla olevat valtionmaat muodostaisivat uuden Eteläisen piirikunnan. Tällaiseen tulokseen komitea on joutunut ennenkaikkea Etelä-Suomen puoliskossa olevien piirikuntien metsäalueiden runsaan vähenemisen vuoksi, mikä on aiheutunut, paitsi Neuvostoliitolle rauhansopimuksen perusteella tapahtuneesta alueluovutuksesta, asutukseen määrättyjen valtionmaiden siirtymisestä yksityisille. Tällä järjestelyllä voidaan samalla hallintokustannuksissa aikaansaada vähennyksiä, silti tuottamatta itse hallintojärjestelmälle haittaa.

Metsähallinnon tehtävänä on myös huolehtia yliopistollisen metsätutkimuksen suorittaneiden jatkokoulutuksesta järjestämällä heille käytännöllistä harjoittelua, minkä päätyttyä heidän on suoritettava metsätaloudellinen virkatutkinto metsähallituksessa saadakseen ylimääräisen metsänhoitajan arvon, mikä taasen on edellytyksenä käytännöllisesti katsoen kaikkiin tar-

keimpiin metsähallinnon virkoihin ja toimiin. Komitea pitää tärkeänä, että tätä kouluttamista edelleenkin jatketaan. Säännökset tästä on sisällytetty asetusehdotuksen III osastoon.

Sen jälkeen kun metsätutkinto on jaettu yleis-, suo-, teknilliseen, taloustieteelliseen ja puukaupalliseen linjaan, ollaan laajoissa metsänhoitajapiireissä sitä mieltä, että puukaupallisen linjan suorittaneilla ei, vajaan vaisten opintojen vuoksi varsinaisissa metsänhoitoaineissa, olisi katsottava olevan samaa pätevyttä kuin muilla metsätutkimuksen suorittaneilla metsänhoitajilla. He eivät sen vuoksi olisi oikeutettuja metsähallituksen järjestämään jatkokoulutukseen ja siten saavuttamaan pätevyttä metsähallinnon sitä edellyttäviin virkoihin. Asetuksella (194/49) maaliskuun 11 päivästä 1949 on kuitenkin säädetty, että metsätutkimuksen ja siis sen puukaupallisenkin linjan suorittanut saa metsänhoitajan arvonimen. Komitea, joka ei ole katsonut asiakseen puuttua lähemmin puheenaolevaan kiistaan metsätutkimuksen eri linjojen kurssin suorittaneiden ammattimiesten pätevydestä tai pätemättömyydestä metsähallinnon virkoihin tai toimiin, katsoo sen vuoksi, että puukaupallisenkin linjan suorittaneilla metsänhoitajilla on ainakin sama muodollinen pätevyys kuin muillakin metsätutkimuksen suorittaneilla metsänhoitajilla. Kun lisäksi käytännöllistä harjoittelua ja metsätaloudellista virkatutkintoa koskevissa ohjesäännöissä voidaan antaa lähempiä määräyksiä siitä, miten erikoisesti puukaupallisen linjan suorittaneiden metsänhoitajien puutteellisempi metsänhoidonopetus voidaan kompensoida, ja virkanimitysasiassahan on ratkaisevana hakijan osoittama kyky ja taito kulloinkin kysymyksessä olevan viran tai toimen menestykselliseen hoitamiseen, komitea ei ole tehnyt erotusta metsätutkimuksen eri linjojen suorittaneiden metsänhoitajien kesken, vaan on jättänyt puukaupallisenkin linjan suorittaneelle metsänhoitajalle avoimeksi mahdollisuuden saavuttaa valtion avustavan metsänhoitajan pätevyuden määräämällä sen edellytykseksi käytännöllisen harjoittelun ja metsähallituksessa suoritettun virkatutkimuksen ohella Helsingin yliopistossa suoritettun metsätutkimuksen yleensä. Komitean mielestä olisi kuitenkin otettava erikseen harkittavaksi, olisiko kenties metsätutkimuksen puukaupallisen linjan metsänhoidollista

kurssia laajennettava, missä kohdin valtioneuvosto voi, jos se osoitautuu tarpeelliseksi, ryhtyä asian vaatimiin toimenpiteisiin.

Metsähallinnon viran ja toimen haltijain yleisenä eroamisikään on tähän asti ollut kuusikymmentäseitsemän vuotta. Tosin metsähallinnon johtosäännössä on määrätty metsätyönjohtaja velvolliseksi eroamaan toimestaan kuusikymmentä vuotta täytettyään, mutta, kun tällaisen säännöksen voimaantulemisen edellytyksenä on, että se on säädetty asetuksella, ei sitä ole voitu soveltaa. Komitea on sitä mieltä, että erikoisesti arvioimis- ja metsänhoitajan ja apulaismetsänhoitajan samoinkuin metsäteknikonkin toimet ovat runsasta liikuntaa metsissä vaativien tehtäviensä vuoksi siksi rasittavia, että niiden haltijoiden tehollinen työvoima on jo yleensä haitallisesti pienentynyt kuudenkymmenen ikävuoden ylittämisen jälkeen. Tämän vuoksi komitea ehdottaa heidän eroamisikäkseen kuusikymmentäkolme vuotta.

Metsähallitus ja sen alaiset viranomaiset muodostavat valtion liikelaitoksen, jonka toiminta on sangen huomattavasti riippuvainen sen viran ja toimen haltijain pystyvyydestä ja työtarmosta. Käytännössä on osoittautunut, että joissakin tapauksissa olisi välttämätöntä, asianomaisen menettelyä jostain syystä oikean otteen tehtäviensä, voida siirtää hänet virastaan tai toimestaan toiseen. Tämän vuoksi komitea ehdottaa otettavaksi asetukseen ja, mikäli kysymys on viran haltijasta, myös metsähallinnon viroista ja toimista annettuun lakiin säännöksen, joka oikeuttaa tällaiseen siirtämiseen kun harkitaan syytä siihen olevan.

Metsähallituksen liikelaitosluonteesta johtuen komitea pitää myös luonnollisena, että asetuksessa säädetään pidettäväksi salaisena metsähallintoviranomaisen hallussa oleva sellainen asiakirja, jonka tiedoksi tulemisesta saattaisi olla haittaa liiketoiminnan harjoittamiselle. Aiheen tämän säännöksen ottamiseen asetukseen on antanut 9 päivänä helmikuuta 1951 annettu laki (83/51) yleisten asiakirjojen julkisuudesta.

Komitea on niinikään katsonut tarpeelliseksi, muutoksenhausta hallintoasioissa 24 päivänä maaliskuuta 1950 annettun lain (154/50) johdosta, rajoittaa oikeutta valittamalla hakea muutosta erinäisiin metsähallintoviranomaisten päätöksiin. Metsähallintoviranomaisten päätöksiin.

lituksen toiminta liikelaitoksena olisi saatava mahdollisimman tarkoitustaan vastaavaksi ja joustavaksi. Komitea pitää sen vuoksi ensisijaisen tärkeänä, että metsähallituksen liikeluontoisessa tai siihen verrattavassa muussa yksityisoikeudellisessa toiminnassa tehdyistä päätöksistä, koskekootpa ne jonkun tarjouksen, osto- tai vuokrauspyynnön hylkäämistä, kauppa tai vuokrasopimuksen ehtoja, vakuuksia, ottoajan pidennyksiä, jonkin korvausvaatimuksen hylkäämistä tai muuta sellaista, ei ole valitus-oikeutta. Luonnollista on, ettei tällainen kieltö estä asianomaista, joka katsoo oikeutensa sitä vaativan, hakemasta tuomioistuimessa oikaisua. Edelleen komitea esittää, että päätöksiin asioissa, jotka koskevat virkaan tai toimeen nimittämistä tai määräästä taikka ylimääräisen toimenhaltijan toimeen ottamista tai siitä irtisanomista, ei saisi hakea muutosta valittamalla. Muissa kuin näissä erikseen mainituissa asioissa annettuihin päätöksiin nähden tulisi sovellettavaksi edellä mainitun muutoksenhakulain säännöksiä.

Asetuksen voimaan tuloa koskevan säännöksen yhteydessä komitea on käsitellyt asetuksen aiheuttamat muutokset viran ja toimen haltijoihin nähden.

Kysymys siitä, kumpiko yhdistettyjen piirikuntien päällikön viroista olisi lakkautettava, on ollut komiteassa seikkaperäisesti harkittavana. Siinä on lopulta päädytty siihen, että Itä-Suomen piirikuntapäällikön virka lakkautetaan ja Länsi-Suomen piirikunnan piirikuntapäällikön virka muutetaan uuden Eteläisen piirikunnan piirikuntapäällikön viraksi. Ratkaisevana syynä tähän tulokseen on ollut se seikka, että metsähallinnon Länsi-Suomen piirikuntakonttorilla on Tampereella tarkoitukseen soveltuva huoneisto, kun sitä vastoin Itä-Suomen piirikuntakonttorin huoneisto jo nykyiselläänkin on liian ahdas. Komitea on ratkaisuaan tehdessään ollut selvillä siitä, ettei Tamperekaan Eteläisen piirikunnan piirikuntatoimiston sijoituspaikkana ole paras mahdollinen, vaan sellaisena olisi pidettävä epäilemättä Jyväskylää. Se olisi jotenkin keskellä piirikuntaan kuuluvia valtionmaita, joiden hallinta ja hoito sieltä käsin kävisi päinsä vähimmin kustannuksin, puhumattakaan siitä, että se asiakkaidenkin kannalta olisi sopivin piirikuntatoimiston sijoituspaikka. Komitea kat-

sookin välttämättömäksi, että ryhdytään kiireellisesti valmistelemaan mahdollisuuksia toimiston sijoittamiseksi sinne. On hyvinkin mahdollista, että siihen mennessä kuin komitean ehdotukset uusiksi valtion metsähallintoa koskeviksi säännöksiksi tulevat ratkaisuvaiheeseen, Jyväskylältä voitaisiin saada uudelle piirikuntatoimistolle tarkoitukseen soveltuva virastohuoneisto, joten Tampere piirikuntatoimiston sijoituspaikkana tulisi olemaan vain väliaikainen. Tätä mahdollisuutta silmälläpitäen onkin komitea ehdotuksensa uudelleenjärjestelystä tehnyt, jota paitsi sen toteuttamista tulee helpottamaan se, että melkoinen osa yhdistettävien piirikuntakonttorien viran tai toimen haltijoista saavuttaa lähitulevaisuudessa eläkeiän. Komitea edellyttääkin, että viimeksimainittu seikka erikoisesti otetaan huomioon varaamalla metsähallitukselle mahdollisuus, uudelleenjärjestelyn tullessa ratkaisuvaiheeseensa, tehdä silloin mahdollisesti tarpeelliseksi katsottavia tarkistuksia nimenomaan siihen nähden, mitkä virat lopullisesti tulisivat lakkautettaviksi ja mitkä siirrettäviksi uuteen piirikuntatoimistoon.

Metsähallinnon palveluksessa on vielä noin nelisenkymmentä vakinaista metsänvartijaa. Kun tämä palvelusmiesryhmä vähitellen tulee ennenpitkää kokonaan häviämään uuteen metsäteknikkopiirijakoon siirtymisen vuoksi, komitea on katsonut, että jäljellä oleviin olisi edelleenkin noudatettava voimassa olevia säännöksiä jottei heidän asemansa jäisi täysin sääntelemättömäksi.

Vaikkakin komitean työn tässä vaiheessa on pääasiassa kysymys vain jo voimassa olevan metsähallintoa koskevan säännösten kodifioimisesta, komitea on kuitenkin, paitsi edellä erikseen kosketelluissa tapauksissa, joutunut siksi paljon uusimaan asetuksen säännöksiä, että niiden käsitteleminen säännös säännökseltä, sikäli kuin muutoksia esiintyy, on paikallaan.

2 §. Uutta on säännös metsähallituksen tehtävästä ohjesäännöllä ohjata metsähallinnon toimintaa. Tämä on katsottu tärkeäksi, jotta hallinnon kehittämisen ajan vaatimuksia vastaavaksi tapahtuisi joustavasti. Ohjesäännöt korvaisivat erikoisesti metsähallinnon johtosäännön sellaiset säännökset, joita ei ole katsottu tarpeellisiksi ottaa asetukseen.

6 §. Liikeosaston kohdalla on tullut li-

sää huoltotoimisto, joka jo on ollut toiminnassa sotavuosista lähtien. Valtion työntekijäin sosiaalinen huolto on siksi tärkeä kysymys, että sen jatkuva hoitaminen on välttämättömyys.

Metsänhoito-osasto on sikäli uusi osasto, että siihen yhdistyvät kovien maiden metsänhoito- ja metsänparannustyöt metsänhoitotoimiston hoidettavina sekä suonkivausosaston alaiset vesiperäisten maiden vastaavat työt metsäojustoimiston hoidettavina.

Yksityismetsäinosasto taas on muodostettu yksityismetsäin valvontaosastosta ja virkatalo- ja yhteismetsäin hoito-osastosta.

Edelleen kanslia ja tilikonttori on yhdistetty laki- ja tiliasianosastoksi, jossa lakiasiantoinen käsittelee oikeusasiat ja tiliasiantoinen tiliasiat.

8 §. Ylijohtajaa avustavan metsänhoidontarkastajan virka muuttuu ylitarkastajan viraksi.

Lähinnä metsäneuvosta ja tarvittaessa hänen sijaisenaan toimivan arvioimis-, kiinteistö- ja yksityismetsäinosaston viran haltijan virkanimeksi on yhdenmukaistettu virkanimi ylitarkastaja. Kiinteistöosaston esittelijät saavat tähänastisen metsänhoitaja virkanimen tilalle virkanimen osastosihteerin. Teknillisenosaston tie- ja vesirakennusinsinööreistä tulee toimistoinsinöörejä. Lisäksi on eräitä toimen haltijain virkaniimiä muutettu paremmin virkatehtäviä vastaaviksi.

12 §. Säännös on kokonaan uusi. Vaikkakin on luonnollista, että pääjohtaja ratkaisee kaikki sellaiset asiat, jotka eivät kuulu jonkun muun metsähallintoviranomaisen ratkaistaviin, komitea on kuitenkin katsonut asialliseksi ottaa siitä nimenomaisen säännöksen asetukseen.

13 §. Säännöksessä on vahvistettu jo kauan käytännössä ollut menettely, että istunnossa käsiteltäviä asioita koskevat toimituskirjat aina allekirjoittaa istunnon puheenjohtaja ja varmentaa asian esittelijä. Uutta säännöksessä on määräys, että asian esittelijän toimiessa istunnossa puheenjohtajana, toimituskirjan varmentaa pöytäkirjan pitäjä.

14 §. Tähän asti on vain asianvalvojalla ollut oikeus ilman erityistä valtuutusta edustaa metsähallitusta. Kun kuitenkin laki- ja tiliasianosaston metsäneuvos joutuu varsinkin oikeuksissa edustamaan metsähalli-

tusta, komitea on katsonut tarpeelliseksi ulottaa yleisvaltuutuksen koskemaan myös häntä.

15 §. Vaikkakin valtionmaat paikallis-hallintoa varten on jaettu piirikuntiin, esiintyy kuitenkin metsähallinnossa niistä riippumattomia erillisiä hoitoalueita. Jotta tämä, sellaisenaan siis asetuksessa edellyttämätön olotila, muodollisestikin tulisi mahdolliseksi, komitea on varannut maatalousministeriölle oikeuden tällaisten erillisten hoitoalueiden erottamiseen muusta paikallishallinnosta, sikäli kuin se katsotaan tarpeelliseksi.

17 §. Piirikuntakonttorien sijoituspaikat on aikaisemmin vahvistettu asetuksessa. Komitea ehdottaa nyt, että piirikuntatoimistojen sijoituspaikat määräisi metsähallitus.

18 §. Kun piirikuntapäälliköt osallistuvat päätösvaltaisina metsähallituksen yhteisistuntoon ja kun useimpien suurimpien puutarvayhtiöiden metsäpäälliköt ovat metsäneuvoksia, komitea on katsonut asialliseksi esittää, että metsähallinnon piirikuntapäällikötkin olisivat arvoltaan metsäneuvoksia. Niinikään on katsottu olevan syytä piiritarkastajille asetuksella myöntää ylimetsänhoitajan arvo, mikä kuvastaa heidän asemaansa paikallishallinnossa.

21 §. Metsätyönjohtajan virkanimi on lähinnä metsäteknikkokunnan toivomuksesta muutettu metsäteknikoksi.

Valtionmetsien vartiomiehet vastaavat suunnilleen nykyisiä ylimääräisiä metsänvartijoita. Sellaisiksi otetaan tavallisesti paikkakunnalla asuvia henkilöitä, joiden tehtävänä on valtionmetsien silmälläpito. Tehtävä on sivutehtävän luontoinen.

23 §. Aluemetsänhoitajan oikeus ilman erityistä valtuutusta edustaa metsähallintoa on ollut varsin rajoitettu, koskien vain metsänhaaskausta sekä luvatonta viljelystä, metsästyä ja kalastusta. Hoitoalueessa esiintyy kuitenkin muitakin niihin rinnastettavia asioita, joiden hoito voidaan uskoa aluemetsänhoitajan tehtäväksi. Komitea onkin sen vuoksi katsonut yleisvaltuutuksen laajentamisen tarpeelliseksi. Ohjesäännössä aluemetsänhoitajan tehtäviä määriteltäessä lienee kuitenkin välttämätöntä tarkemmin yksilöidä asiat, joissa aluemetsänhoitaja oma-aloitteisesti voi edustaa esim. oikeudenkäynnissä metsähallintoa, ja mitkä asiat hänen on enempiä toimenpiteitä varten

alistettava asianomaisen osaston tai metsähallituksen päättäväksi.

26 §. Metsänarvostelijan virkanimi on muutettu arvioimismetsänhoitajaksi ja suonkuivaustyönjohtajan metsäteknikoksi.

27 §. Yksityismetsänosaston alaisuuteen siirtyvien kirkollismetsäin metsänhoitajan virkanimi on muutettu metsänhoidontarkastajaksi.

29 §. Rahan arvon alenemisen vuoksi niiden saatavien yläraja, jotka metsähallitus on oikeutettu tileistä poistamaan, on esitetty korotettavaksi viidestä tuhannesta markasta sataan tuhanteen markkaan.

31 §. Komitean esityksen mukaan asetuksessa aikaisemmin ollut määräys, että valtion palvelukseen pyrkivällä metsänhoitajalla tulee olla terve ruumiinrakenne sekä tyydyttävä näkö ja kuulo, on poistettu. Kokemus on näet osoittanut, että useimmissa tapauksissa tällaisen ehdon asettaminen ei ole tarpeen tai siinä suhteessa on voitu myöntää kaikissa esilletulleissa tapauksissa poikkeuksia.

34 §. Sen jälkeen kun metsähallinnon palvelukseen hyväksytyn metsänhoitajan arvoksi on määrätty ylimääräinen metsänhoitaja, käsite ylimääräinen toimenhaltija on lainsäädännössämme saanut oman yleisemmän merkityksensä. Jotta välttyttäisiin sekaannuksesta, jonka ylimääräinen-sanan käyttö aiheuttaa, ylimääräiset metsänhoitajat kun eivät ole ylimääräisiä toimenhaltijoita, komitea ehdottaa metsätutkinnon, käytännöllisen harjoittelun ja virkatutkinnon metsähallituksessa suorittaneelle metsänhoitajalle annettavaksi valtion avustavan metsänhoitajan pätevyys.

35 §. Kelpoisuusehdot metsähallinnon virkoihin ja toimiin ovat nykyisellään niin ylimalkaiset, että komitea on katsonut asialliseksi ne kokonaisuudessaan uusiksi. Tässä kohdin on noudatettu säännöksiä valtion virkaan tai toimeen muissa virastoissa yleensä vaadittavista kelpoisuusehdoista metsähallinnon erikoistehtäviin sovellettuina.

44 §. Metsähallinnon viroista ja toimista metsätyönjohtajan toimet ovat ainoita, joihin nähden sovelletaan koevuosijärjestel-

mää. Kun tästä järjestelmästä on yleensä ollut varsin myönteisiä kokemuksia, ei sitä ole tahdottu kokonaan poistaa, mutta on sitä jonkin verran lievennetty siten, että nimittävä viranomaislainen voi harkita, milloin sitä ei tarvitse soveltaa. Koevuosilla olevan aseman selventämiseksi siinä tapauksessa, että kysymyksessä on hoitoalueesta toiseen siirtyvästä metsäteknikosta, säännökseen on otettu oikeutus virkavapauteen koevuosien ajaksi.

53 §. Virkavapauksista tulisivat ehdotuksen mukaan ministeriöön alistettaviksi vain ne tapaukset, jolloin valtioneuvoston nimittämälle viran haltijalle tulisi saman kalenterivuoden aikana myönnettäväksi kolmea kuukautta pitempi virkavapaus. Nykyisin täytyy kaikki kahta kuukautta pitemmät virkavapaudet alistaa ministeriön ratkaistaviksi.

60 §. Uusi säännös, jonka tarkoituksena on rinnastaa tilapäiset toimihenkilöt virkavirheitä ja kurinpitoa koskeissa asioissa viran ja toimen haltijoihin. Nimenomaisen säännöksen puuttuessa heidän asemansa tulkitseminen näissä kysymyksissä tuottaa aina vaikeuksia.

Laki *metsähallinnon viroista ja palvelustoimista* on suurimmalta osaltaan vanhentunut. Niinpä sen neljästä pykälästä kolme, 2., 3. ja 4., jotka sisältävät säännöksiä metsähallinnon viran ja toimen haltijain määrävuo-
tuotuksista palkankorotuksista ja niiden laskemisperusteista sekä eläkeoikeudesta, ovat valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta 22 päivänä joulukuuta 1942 annettu laki sekä virkamieseläkkeistä 30 päivänä syyskuuta 1950 annettu laki kumonneet. Kun lisäksi edelläoleva asetusehdotus aiheuttaa muutoksia lain 1. pykälän virkoja ja toimia koskevaan luetteloon ja ennenkaikkea, kun asetusehdotuksen 58 §:n säännös viran haltijan toiseen virkaan tai toimeen siirtämisestä tullakseen voimaan vaatii, että sellainen on lailla sallittu, komitea on samanaikaisesti laatinnut ehdotuksen kokonaan uudeksi laiksi *metsähallinnon viroista ja toimista*, samalla laatien myös luonnoksen Hallituksen esitykseksi Eduskunnalle siitä (ehdotus liitteenä n:o 2).

Liite 1. Ehdotus uudeksi metsähallintoasetukseksi.

Metsähallintoasetus.

Annettu Helsingissä päivänä kuuta 1951.

Maatalousministerin esittelystä säädetään:

I osasto.

Metsähallinnon tehtävät.

1 §.

Metsähallinnon tehtävänä on: hoitaa sen haltuun uskottua valtion metsä- ja muuta omaisuutta yleistä etua ja ajan vaatimuksia vastaavalla sekä taloudellisesti tuottavalla tavalla; valvoa ja edistää muidenkin kuin valtion lukuun harjoitettavaa metsätaloutta; valvoa ja ohjata valtion järjestämää tai kannattamaa opetus- ja neuvontatyötä metsätalouden alalla; sekä suorittaa mitä tämän lisäksi lakien ja asetusten mukaan kuuluu metsähallinnon toimialaan tai mitä valtioneuvosto antaa sen tehtäväksi.

II osasto.

Metsähallinnon järjestysmuoto.

1 luku.

Keskushallinto.

2 §.

Metsähallinnon toimintaa johtaa metsähallitus, valtioneuvoston ja lähinnä maatalousministeriön alaisena keskusvirastona. Metsähallituksen asiana on vahvistaa ohjesäännöt, jotka sisältävät tarkemmat lakien, asetusten ja valtioneuvoston päätösten ohella metsähallinnossa noudatettavat määräykset.

Metsähallituksen tulee vuosittain valtioneuvostolle antaa kertomus toiminnastaan.

3 §.

Metsähallituksen jäsenenä ovat pääjohtaja, ylijohtaja ja seitsemän metsäneuvosta.

4 §.

Pääjohtaja toimii metsähallituksen päällikkönä ja hänen tulee:

seurata metsätalouden, puunjalostusteollisuuden ja liike-elämän edistymistä sekä metsätalouden kehitysmahdollisuuksia, metsähallituksessa johtaa suunnitelmia ajan ja olosuhteiden vaatimiin uudistuksiin ja parannuksiin maan metsätalouden alalla; vahvistaa metsähallituksen eri osastojen sekä piirikuntatoimistojen työnjako ja työjärjestys sikäli kuin siitä ei määrätä ohjesäännössä; sekä

tarkastaa vähintään kerran kuukaudessa metsähallituksen rahasto ynnä tarpeen mukaan eri osastoja ja piirikuntatoimistoja sekä, mikäli olosuhteet sallivat, käydä tarkastusmatkoilla hoitoalueissa ja metsähallituksen alaisissa laitoksissa.

5 §.

Ylijohtaja avustaa pääjohtajaa ja pääjohtajan estyneenä ollessa toimii hänen sijaisenaan. Sen lisäksi ylijohtajan tulee:

valvoa erikoisesti metsänhoito- ja metsänparannustöiden suunnitelmallisuutta ja järjestelyä;

valmistella ja esitellä paikallishallintoa koskevat sekä yleensä muutkin sellaiset asiat, jotka eivät kuulu minkään osaston käsiteltäviin; sekä

esitellä apulais- ja avustavien metsänhoitajien toimimääräyksiä ja harjoittelijametsänhoitajien harjoittelua ja virkatutkintoa koskevat asiat.

6 §.

Metsähallitus jakautuu seitsemään osastoon, joista kussakin päällikkönä on metsäneuvos. Osastoista *liikeosasto* käsittelee valtion metsäta-

loudellista liiketoimintaa sekä työväen huoltoon koskevat asiat; osastoon kuuluu *hankintatoimisto*, joka huolehtii metsähallinnon puutavaran hankinnasta ja myynnistä, *pystyymyynnitoimisto*, joka huolehtii pystymetsän ynnä jalostamattomien metsänhyödykkeiden myynnistä, ja *huoltotoimisto*; *arvioimisosasto* käsittelee valtion metsämaiden kartoitusta ja arviointia sekä taloussuunnitelmien tekoa niille koskevat asiat;

kiinteistöosasto käsittelee valtionmaan vuokrausta tai muuta luovutusta asutuksella muihin tarkoituksiin, metsästys-, kalastus-, laiduntamis- ynnä muiden sellaisten oikeuksien myöntämistä, riistan ja kalavesien hoitoa, metsähallinnon viran ja toimen haltijain virka-asuntoja ja kiinteistöjen hankintaa valtiolle koskevat asiat;

teknillinenosasto käsittelee teitä, metsä-ratoja ja uittoväyliä sekä uittoetujen valvontaa koskevat asiat ja avustaa metsähallituksen muita osastoja ynnä piirikuntatoimistoja ja aluemetsänhoitajia teknillisissä kysymyksissä;

metsänhoito-osasto käsittelee metsänhoitoa ja metsänparannusta koskevat asiat; osastoon kuuluu *metsänhoitotoimisto*, joka huolehtii kovien maiden metsänparannus- ja hoitotoista, ja *metsäojitustoimisto*, joka huolehtii vesiperäisten maiden vastaavista toista;

yksityismetsäinosasto käsittelee yksityismetsätalouden edistämistä ja yksityismetsäin valvontaa, valtion järjestämää tai kannattamaa metsätaloudellista opetus- ja neuvontatyötä sekä kirkollisvirakatalogien ja seurakuntien metsiä ynnä yhteismetsiä koskevat asiat; ja

laki- ja tiliasiainosasto käsittelee viran ja toimen haltijain oikeuksia ja velvollisuuksia, järjestystä ja kurinpitoa, oikeudellisia ja lainvalmistelukysymyksiä sekä metsähallinnon rahavarain hoitoa ja tilitystä koskevat asiat; osastoon kuuluu *lakiasiantointimisto*, joka hoitaa tuomioistuinasiat sekä avustaa kaikkia metsähallinnon viran ja toimen haltijoita lainopillista asiantunteudesta edellyttävissä virka-asioissa, ja *tiliasiantointimisto*, joka hoitaa metsähallinnon rahavaroja ja niiden tilitystä, metsänhoitolautakuntien rahavarojen käytön tarkkailua sekä tili- ja vastuuvapauden myöntämistä niille koskevat asiat; osaston alaisena on kanslia, johon kuuluvat kirjaamo, arkisto,

konekirjoituskeskus, puhelinkekus ja vaihtimestaristo.

Lisäksi metsähallituksessa on *tilastotoimisto*, jonka tehtävänä on kerätä ja käsitellä valtion- ja yksityismetsätaloutta koskevaa tilastoaineistoa, suorittaa siihen perustuvia tilastollisia ja taloudellisia tutkimuksia sekä laatia ja painattaa niitä koskevat julkaisut sekä metsähallituksen vuosi- tai aikakautiset kertomukset.

7 §.

Metsäneuvos vastaa osastonsa toiminnasta ja hänen tulee:

seuraten olojen kehitystä tehdä alotteita tarpeelliseksi uudistuksiksi ja parannuksiksi osastonsa toimialalla;

käsitellä osastoon kuuluvien ja osaston alaisten virkojen ja toimien hoitoa ja täyttämistä sekä viran ja toimen haltijain virkavapautta koskevat asiat;

valmistella ja esitellä ne hänen osastolleen jaetut asiat, joita ei ole annettu osastoon kuuluvan muun viran tai toimen haltijan käsiteltäväksi;

ratkaista toimivaltansa puitteissa osastolle kuuluvat asiat;

tarpeen mukaan tehdä virkamatkoja sovituaan niistä pääjohtajan kanssa.

Metsäneuvoksen ollessa estyneenä toimivat hänen alaisensa viran ja toimen haltijat pääjohtajan määräämässä järjestyksessä hänen sijaisenaan.

Virassa vanhin metsäneuvos toimii pääjohtajan ja ylijohtajan estyneenä ollessa heidän sijaisenaan.

8 §.

Metsähallituksessa on 3 §:ssä mainittujen lisäksi seuraavat viran ja toimen haltijat, joiden tehtävistä määrätään ohjesäännössä:

ylivohtajan apulaisena ylitarkastaja; liikeosastossa hankintatoimiston ja pystyymyynnitoimiston johtajat ja apulaisjohtajat sekä kamreeri, apukamreeri ja kirjainpitäjiä;

arvioimisosastossa ylitarkastajat ja kartografi;

kiinteistöosastossa ylitarkastajat, osasto-sihteerit ja kirjainpitäjä;

teknillisessä osastossa toimistoinsinöörit ja kirjainpitäjä;

metsänhoito-osastossa metsänhoitotoimiston ja metsäojitustoimiston johtajat ja kirjainpitäjä;

yksityismetsäinosastossa ylitarkastajat; laki- ja tiliasiainosastossa kirjainpitäjä, apulaiskirjainpitäjä, arkistonhoitaja sekä ylivohtimestari ja vaihtimestarit, lakiasiantointimistossa asianvalvoja ja tiliasiantointimistossa ylikamreeri, kamreerit, revisorit, rahastonhoitaja, varastonhoitaja, pääkirjainpitäjä ja kirjainpitäjä; sekä tilastotoimistossa johtaja, aktuaari ja kirjainpitäjä.

Lisäksi metsähallituksessa on kartanpiirtäjiä, pikakirjoittajia, konekirjoittajia, apulaiskirjainpitäjiä, toimistoapulaisia sekä ylimääräisiä toimenhaltijoita.

9 §.

Metsähallitukselle kuuluvista asioista käsitellään

yhteisistunnossa:

1. tärkeimpien ohjesääntöjen antamista, muuttamista tai kumoamista koskevat sekä laajakantoisimmat valtion metsätalouden alaan kuuluvat asiat;

täysistunnossa:

2. tulo- ja menoarvioehdotukset;

3. yleiset toimintaohjelmat ja vuosikertomukset;

4. muut kuin 1. kohdassa mainitut ohjesääntöjen antamista, muuttamista tai kumoamista koskevat asiat;

5. valtuudet metsähallitukselle tulevien maksujen kantamiseen sekä rahalaitoksista nostamiseen;

6. virkaehdollepanot ja ne nimitysasiat, jotka eivät ole pääjohtajan yksin ratkaistavia;

7. kurinpitoasiat;

osastoistunnossa:

8. maiden ostoa valtiolle tahi valtionmaan myyntiä, vaihtoa tai muuta luovutusta koskevat kysymykset;

9. myytävien puiden yleiset hinnoitteluperusteet sekä viittäsatatuhatta markkaa suuremmat puukaupat;

10. asiat, jotka olennaisesti koskevat kahden tai useamman osaston toimialaa;

11. asiat, joissa on oikeus valittaa metsähallituksen päätöksestä;

12. tärkeät ja periaatteellista laatua olevat sellaiset asiat, jotka on alistettava valtioneuvostoon taikka joissa valtioneuvosto tai tuomioistuin on pyytänyt metsähallituksen lausuntoa;

valiokuntaistunnossa:

13. sataatuhatta markkaa suuremmat

määrärahamyönnytykset, laskujen hyväksymiset ja tileistä poistot;

14. kaupoissa vaadittavia takauksia tai muita vakuuksia koskevat asiat.

Pääjohtaja voi lisäksi määrätä muunkin asian, sen tärkeyden tai periaatteellisen laadun vuoksi, istunnossa käsiteltäväksi.

10 §.

Edellä 9 §:ssä mainittuihin istuntoihin metsähallitus kokoontuu pääjohtajan kutsusta, yhteisistuntoon ainakin kerran vuodessa sekä täys-, osasto- ja valiokuntaistuntoon tarpeen vaatiessa.

Yhteisistuntoon osallistuvat metsähallituksen jäsenen lisäksi piirikuntapäälliköt, täysistuntoon pääjohtajan ja ylijohtajan lisäksi, mikäli mahdollista, kaikki metsäneuvokset, osastoistuntoon pääjohtajan ja ylijohtajan lisäksi liikeosaston, arvioimisosaston, yksityismetsäinosaston sekä laki- ja tiliasiainosaston metsäneuvokset ja valiokuntaistuntoon pääjohtajan ja ylijohtajan lisäksi ylikamreeri. Osasto- ja valiokuntaistuntoon osallistuvat muut metsäneuvokset sikäli kuin siinä käsitellään heidän osastoonsa kuuluvaa asiaa.

11 §.

Istunnossa johtaa puhetta pääjohtaja tai hänen sijaisensa.

Yhteisistunto on päätösvaltainen seitsemän, täysistunto viiden sekä osasto- ja valiokuntaistunto kolmen jäsenen läsnäollessa.

Istunnosta laaditaan pöytäkirja, johon esityslistoihin nojautuen, lyhyesti merkitään päätökset. Yhteisistunnon pöytäkirja tarkistetaan joko heti tai viikon kuluessa istunnosta, jolloin tarkistuksen toimittavat istunnossa valitut kaksi pöytäkirjan tarkistajaa. Täys-, osasto- ja valiokuntaistunnon pöytäkirja tarkistetaan joko heti tai viimeistään siinä istunnossa, joka viikon kuluttua ensiksi pidetään. Pöytäkirjan pitäjänä on yhteis-, täys- ja osastoistunnossa asianvalvoja tai hänen ollessaan estyneenä, laki- ja tiliasiainosaston metsäneuvos tai muu lainopillisen tutkinnon suorittanut viran tai toimen haltija sekä valiokuntaistunnossa ylikamreeri.

Jos istunnossa ilmaantuu eriäviä mielipiteitä ja asia on äänestyksellä ratkaistava, päätöksestä on laadittava äänestyspöytäkirja. Äänestyksen järjestyksessä on nou-

datettava äänestyksestä oikeudessa annettuja yleisiä säännöksiä.

Asioissa, jotka on alistettava valtioneuvostoon, tai joissa valtioneuvosto tai tuomioistuin on pyytänyt metsähallituksen lausuntoa, äänestyspöytäkirja on liitettävä asiakirjoihin.

Esittelijällä, joka istunnossa ei ole äänivaltainen, on vastuusta vapautuakseen oikeus päätöksen poiketessa hänen ehdotuksestaan merkityttä eriävä mielipiteensä pöytäkirjaan.

12 §.

Mikäli asiat eivät kuulu istunnossa, osastossa tai määrätyn viran tai toimen haltijan ratkaistaviin, ratkaisee ne pääjohtaja.

13 §.

Metsähallituksen istunnossa käsiteltäviä asioita koskevat toimituskirjat allekirjoittaa metsähallituksen puolesta pääjohtaja ja varmentaa asian esittelijä. Milloin asian esittelijä on istunnon puheenjohtajana, varmuuden toimitusta pöytäkirjan pitäjänä.

Pääjohtajan, ylijohtajan tai metsäneuvoksen ratkaisemaa asiaa koskevan toimituskirjan allekirjoittaa asian ratkaisija ja varmentaa sen esittelijä.

Pääjohtajan, ylijohtajan tai metsäneuvoksen ratkaistavissa asioissa esittelijällä on oikeus päätöksen poiketessa hänen ehdotuksestaan vastuusta vapautuakseen merkitä eriävä mielipiteensä taltioon.

Asianvalvoja allekirjoittaa yksin toimituskirjansa. Samoin ylijohtaja, metsäneuvos tai muu pääjohtajan määräämä viran tai toimen haltija, joka yksin on käsitellyt ja ratkaissut asian.

Lähetepäätökset ja tiedoitukset ynnä niihin verrattavat kirjelmät allekirjoittaa viran tai toimen haltija.

14 §.

Laki- ja tiliasiamosaston metsäneuvoksella ja asianvalvojalla on oikeus eri valtuutuksesta joko itse tai valtuuttamansa asiamiehen kautta oikeuksissa, virastoissa ja toimituksissa valvoa metsähallituksen etua ja oikeutta kaikissa sitä koskevissa asioissa.

2 luku.

Paikallishallinto.

15 §.

Metsähallituksen alaiset valtionmaat ja

kautuvat paikallishallintoa varten seuraaviin piirikuntiin:

Perä-Pohjolan piirikunta, joka käsittää Tornion- ja Kemijoen vesistöalueilla ynnä Utsjoella ja Inarissa olevat valtionmaat;

Pohjanmaan piirikunta, joka käsittää Pohjois- ja Keski-Pohjanmaan vesistöalueilla ynnä Kuusamossa ja Posiolla olevat valtionmaat; sekä

Etelä-Pohjanmaan piirikunta, joka käsittää Etelä-Pohjanmaalla ja Lounais-Suomessa sekä Kokemäen ja Kymijoen ynnä Suur-Saimaan vesistöalueilla olevat valtionmaat.

Maatalousministeriö voi kuitenkin, erityisten syiden niin vaatiessa, määrätä jonkin valtionmaan osan hallinnon hoidettavaksi piirikuntajaon ulkopuolella.

16 §.

Piirikunnat jaetaan tarkastuspiireihin ja hoitoalueisiin sen mukaan kuin valtioneuvosto metsähallituksen ehdotuksesta määrää.

Metsähallitus määrää hoitoalueiden ja niistä riippuvien tarkastuspiirien ja piirikuntien väliset rajat kulloisiakin olosuhteita vastaaviksi.

17 §.

Piirikunnan toimintaa johtaa piirikuntatoimisto.

Metsähallitus määrää piirikuntatoimistojen sijoituspaikat.

18 §.

Piirikuntatoimiston viran ja toimen haltijoita ovat piirikuntapäällikkönä toimiva metsäneuvos, piiritarkastajina toimivat ylimetsänhoitajat, piirikamreeri, piirirahastonhoitaja, toimistoapulaiset ja vahtimestari. Lisäksi voidaan piirikuntatoimistoon ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita.

19 §.

Piirikuntapäällikkö vastaa piirikuntatoimiston toiminnasta sen päällikkönä. Esittelijällä on päätöksen poiketessa hänen ehdotuksestaan oikeus vastuusta vapautuakseen merkitä eriävä mielipiteensä taltioon.

Piirikuntapäällikön ollessa estyneenä toimivat piiritarkastajat hänen määräämässään järjestyksessä hänen sijaisenaan.

20 §.

Piirikuntatoimistossa käsiteltäviä asioita koskevat toimituskirjat allekirjoittaa piiri-

kuntapäällikkö ja varmentaa esittelijä, ellei piirikuntapäällikkö ole asiaa yksin käsitellyt, jolloin hän myös yksin allekirjoittaa.

Lähetepäätökset ja tiedoitukset sekä niihin verrattavat kirjelmät allekirjoittaa asianomainen viran tai toimen haltija.

21 §.

Hoitoalueen viran ja toimen haltijoita, joiden tehtävistä määrätään ohjesäännössä, ovat aluemetsänhoitaja ja metsäteknikot. Lisäksi voidaan hoitoalueeseen ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita.

Vartiomistehtäviin valtionmetsissä voidaan tulo- ja menoarvioon sitä varten merkityn määrärahan puitteissa niinkään palkata vartiomiehiä, joiden tehtävät määrätään ohjesäännössä.

22 §.

Aluemetsänhoitaja vastaa hoitoalueensa hallinnosta ja hoidosta, ollen lähinnä piirikuntatoimiston alainen.

Metsähallitus voi tarvittaessa uskoa joihinkin aluemetsänhoitajalle kuuluvia tehtäviä tai määrätyn osan hoitoaluetta apulais- tai avustavan metsänhoitajan hoidettavaksi tämän vastuulla.

Aluemetsänhoitajan tulee asua hoitoalueensa virkatalossa, tai, ellei sellaista ole, asianomaisen piirikuntatoimiston hyväksymässä paikassa.

23 §.

Aluemetsänhoitajalla on oikeus eri valtuutuksesta joko itse tai valtuuttamansa asiamiehen kautta oikeuksissa, virastoissa ja toimituksissa valvoa metsähallinnon etua ja oikeutta hoitoaluettaan koskevissa asioissa.

24 §.

Metsäteknikon toimintapiirin hoitoalueessa määrää piirikuntatoimisto.

Metsäteknikon tulee asua piirinsä virkatalossa tai, ellei sellaista ole, asianomaisen piirikuntatoimiston hyväksymässä paikassa.

3 luku.

Erilliset virat ja toimet.

25 §.

Metsähallinnossa on apulaismetsänhoitajan toimia. Pääjohtajan asiana on määrätä, minkä metsähallituksen osaston, piirikuntatoimiston tai aluemetsänhoitajan käy-

tettäväksi kukin apulaismetsänhoitaja kulloinkin asetetaan.

26 §.

Metsähallituksen eri osastojen alaisina yhdessä tai useammassa piirikunnassa tai hoitoalueessa toimivia viran ja toimen haltijoita, joiden toiminta-alueen määrää asianomainen osasto, ovat:

arvioimisosaston alaiset metsätalouden tarkastajat ja arvioimismetsänhoitajat;

teknillisenosaston alaiset piiri-insinöörit ja rakennusmestarit.

metsänhoito-osaston alaiset metsänhoidon tarkastajat ja suonkuivausmetsänhoitajat sekä metsäteknikot.

Lisäksi osastot voivat ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita.

27 §.

Yksityismetsäinostaston alaisia viran haltijoita ovat metsänhoidontarkastajat, joiden toiminta-alueet osasto määrää.

4 luku.

Metsähallinnon rahavarain hoito ja tilitys.

28 §.

Metsähallinnon rahavarain hoidossa ja tilityksessä noudatetaan valtion kassa- ja tililaitoksesta annettuja määräyksiä.

29 §.

Metsähallituksella on oikeus poistaa tileistä sellaiset sataatuhatta markkaa pienemmät saatavat, joita ei saada perityiksi tai joiden perimistoimenpiteet ilmeisesti aiheuttaisivat suhteettoman suuret kustannukset.

30 §.

Metsähallituksen alitilittäjistä annetaan määräykset ohjesäännössä.

III osasto.

Harjoittelijametsänhoitajat ja avustavat metsänhoitajat.

31 §.

Henkilön, joka haluaa saada pätevyyden 35 §:n 1 kohdassa mainittuihin metsähallinnon virkoihin ja toimiin, tulee allamainitussa järjestyksessä suorittaa:

Helsingin yliopistossa metsätutkinto; vähintään kuusi kuukautta kestänyt metsähallituksen hyväksymä harjoittelu; ja metsähallituksessa metsätaloudellinen virkatutkinto.

32 §.

Oman kehityksensä vuoksi edellä 31 §:ssä mainitussa tarkoituksessa metsähallinnon palveluksessa oleva harjoittelijametsänhoitaja saa harjoitteluajanaan valtion hyväksi tekemästään työstä korvauksen perusteiden mukaan, jotka valtioneuvosto tulo- ja menoarvion puitteissa määrää.

33 §.

Metsätaloudellinen virkatutkinto käsittää kuulustelut käytännöllisessä metsätaloudessa, metsätaloustieteessä sekä metsähallintoa ja metsätaloutta koskevien säännösten tuntemisessa.

Tutkinnoissa hyväksytyille annetaan todistus valtion avustavan metsänhoitajan pätevyyden saavuttamisesta.

34 §.

Avustava metsänhoitaja voidaan aikana, jolloin hän ei ole virkaan tai toimeen nimittettyä tai määrättyä, suostumuksellaan, sen mukaan kuin työvoiman tarvetta esiintyy ja määrärahaa palkkaukseen on käytettävissä, määrätä sellaisiin metsähallinnon tehtäviin, joihin hän osoittautuu soveliaaksi. Määräyksen näihin tehtäviin antaa ja peruuttaa pääjohtaja.

IV osasto.

Metsähallinnon viran ja toimen haltijoita koskevat yleismääräykset.

1 luku.

Kelpoisuusehdot.

35 §.

Kelpoisuusehtona metsähallinnon virkaan tai toimeen on, että:

pääjohtaja, ylijohtaja, liikeosaston, arvioimisosaston, kiinteistöosaston, metsänhoito-osaston ja yksityismetsäinostaston metsäneuvos, hankintatoimiston ja pystyynmyyntitoimiston johtajat ja apulaisjohtajat, metsänhoitotoimiston ja metsäojitustoimiston johtajat, ylitarkastaja, piirikuntapäällikkö, piiritarkastaja, aluemetsänhoitaja, metsätaloudentarkastaja, arvioimismetsän-

hoitaja, metsänhoidontarkastaja, suonkui-vausmetsänhoitaja ja apulaismetsänhoitaja ovat saavuttaneet valtion avustavan metsänhoitajan tahi aikaisempien säännösten mukaisen metsäkonduktöörin tai ylimääräisen metsänhoitajan pätevyyden;

teknillisenosaston metsäneuvos, toimistoinsinööri ja piiri-insinööri ovat teknillisen korkeakoulun diplomi-insinööritutkinnon suorittaneita;

laki- ja tiliasiainosaston metsäneuvos ja asianvalvoja tuomarin virkaan vaadittavan tutkinnon suorittaneita;

yliekamreeri ja kamreeri kauppaopiston loppututkinnon, lainopillisen tai valtiotieteellisen virkatutkinnon tahi metsätutkinnon suorittaneita;

tilastotoimiston johtaja ja aktuaari filosofian kandidaatin, valtiotieteellisen virkatutkinnon tai metsätutkinnon suorittaneita;

osastosihteeri on tuomarin virkaan vaadittavan tutkinnon tai metsätutkinnon suorittanut;

piirikamreeri, apukamreeri, reviisori, rahastonhoitaja ja pääkirjanpitäjä ovat metsätutkinnon, valtiotieteellisen virkatutkinnon, alemman oikeustutkinnon tai kauppaopiston oppimäärän suorittaneita;

kirjaaja on alemman oikeustutkinnon tai valtiotieteellisen virkatutkinnon suorittanut;

rakennusmestari teollisuuskoulun loppututkinnon suorittanut; sekä

metsäteknikko valtion metsäkoulun tai Suomen sahateollisuuskoulun metsäteknikko-osaston loppututkinnon suorittanut.

Yleisenä kelpoisuusehtona on, että virkaan tai toimeen nimitettävä on aikaisemmallalla toiminnallaan osoittanut omaavansa sellaisen taidon ja kyvyn, jota sen menestyksellinen hoitaminen edellyttää.

2 luku.

Viran tai toimen täyttäminen ja eron myöntäminen siitä.

36 §.

Pääjohtajan asettaa tasavallan presidentti valtioneuvoston esityksestä.

Ylijohtajan ja liikeosaston metsäneuvoksen asettaa niinkään tasavallan presidentti valtioneuvoston, pääjohtajaa kuultuaan, tekemästä esityksestä.

Muut metsäneuvokset nimittää tasavallan

presidentti siinä järjestyksessä kuin keskusvirastojen jäsenten nimittämisestä on erikseen säädetty.

37 §.

Hankintatoimiston ja pystyynmyyntitoimiston johtajat ja apulaisjohtajat asettaa metsähallitus.

38 §.

Metsänhoitotoimiston ja metsäojitustoimiston johtajat, asianvalvojan, yliekamreerin, tilastotoimiston johtajan, ylitarkastajan, toimistoinsinöörin ja piirikuntapäällikön nimittää valtioneuvosto metsähallituksen tehtyä hakemusten perusteella ehdollepanon.

39 §.

Osastosihteerin, kamreerin, metsätaloudentarkastajan, piiri-insinöörin, metsänhoidontarkastajan, suonkuivausmetsänhoitajan, piiritarkastajan ja aluemetsänhoitajan nimittää maatalousministeriö metsähallituksen tehtyä hakemusten perusteella ehdollepanon.

40 §.

Aktuaarin, apukamreerin, rahastonhoitajan, pääkirjanpitäjän, kirjaajan, arkistonhoitajan, piirikamreerin, arvioimismetsänhoitajan ja apulaismetsänhoitajan nimittää metsähallitus hakemusten perusteella.

41 §.

Kartografin, varastonhoitajan, reviisorin, kirjanpitäjän, apulaiskirjanpitäjän, apulaiskirjaajan, toimistoapulaisen, kartanpiirtäjän, pikakirjoittajan, konekirjoittajan, ylivahtimestarin, vahtimestarin ja piirirahastonhoitajan nimittää ynnä ylimääräiset toimenhaltijat ottaa pääjohtaja.

42 §.

Rakennusmestarin ja metsänhoito-osaston alaisen metsäteknikon nimittää asianomainen metsäneuvos hakemusten perusteella.

43 §.

Piirikuntatoimiston toimistoapulaisen ja vahtimestarin nimittää ja piirikunnan ylimääräiset toimenhaltijat ottaa asianomainen piirikuntapäällikkö.

44 §.

Piirikuntapäällikkö nimittää hakemusten perusteella hoitoalueen metsäteknikon joko välittömästi tai, määräten aluksi kahdeksi koevuodeksi ja hakijan hoidettua niiden

ajan moitteetta tointa, koevuosien päätyttyä. Koevuosiksi määrätty toisen hoitoalueen metsäteknikko on oikeutettu koevuosimääräyksen ajaksi saamaan virkavapautta toimestaan.

45 §.

Metsähallinnon viran tai toimen haltija on velvollinen vannomaan säädetyn virkavalan, pääjohtaja ja ylijohtaja valtioneuvostossa, metsähallituksen ja sen osaston alainen viran ja toimen haltija sekä piirikuntapäällikkö metsähallituksessa ja muut asianomaisessa piirikuntatoimistossa.

46 §.

Eron virasta tai toimesta myöntää asianomaisen siihen nimittänyt viranomainen.

Milloin viran tai toimen hoitoon kuuluu määrätyn työsuunnitelman teko, sitä valmistelevat kenttätyöt suorittanut viran tai toimen haltija on oikeutettu eroon virastaan tai toimestaan vasta työsuunnitelman valmistuttua.

47 §.

Viransijaisen tahi avoinna olevan viran tai toimen hoitajan määrää tasavallan presidentin tai valtioneuvoston täytettävään virkaan maatalousministeriö, maatalousministeriön täytettävään virkaan metsähallitus, metsähallituksen täytettävään virkaan tai toimeen pääjohtaja ja muuhun virkaan tai toimeen nimittävä viranomainen.

3 luku.

Viran ja toimen haltijain oikeudet ja velvollisuudet.

48 §.

Metsähallinnon viran ja toimen haltijain työajasta, palkkauksesta, vuosilomasta, tapaturmakorvauksesta, matkakustannusten korvauksesta ja päivärahasta, oikeudesta pitää sivutointa, eläkkeestä, osallisuudesta leski- ja orpokassaan sekä virassa tai toimessa pysymisoikeudesta on voimassa mitä niistä valtion viran ja toimen haltijoihin nähden yleensä on säädetty, kuitenkin tässä asetuksessa määrättyin poikkeuksin.

49 §.

Metsähallinnon muiden kuin metsähallituksessa ja piirikuntatoimistoissa työskentelevien viran ja toimen haltijain työ- ja yleisön tavattavissaoloajasta määrätään ohjesäännössä.

50 §.

Metsähallinnon virkatalon kunnossapito-velvollisuudesta ja käyttöoikeudesta sekä sillä viran tai toimen haltijan vaihtuessa pidettävistä lähtö- ja tulokatselmuksista säädetään erikseen.

51 §.

Hoitoalueen toimiston vuokra-, kalusto-, tarvike-, lämmitys-, valaistus- ja siivoamiskustannukset suoritetaan tulo- ja menoarvion puitteissa valtion varoista.

52 §.

Metsähallinnon alaisilla valtionmailla on metsähallituksen viran tai toimen haltijalla oikeus kaikkialla, piirikuntatoimiston viran tai toimen haltijalla piirikunnassa, aluemet-sänhoitajalla hoitoalueessaan sekä muilla metsähallinnon viran tai toimen haltijoilla kullakin toiminta-alueellaan oikeus metsästyksestä ja kalastuksesta annettuja yleisiä määräyksiä noudattaen vapaasti metsästä ja kalastaa omiksi tarpeikseen.

53 §.

Pääjohtajalle myönnettävästä virkavaudesta päättää maatalousministeriö.

Metsähallituksen osaston tai sen alaiselle viran tai toimen haltijalle voi asianomainen metsäneuvos sekä piirikuntatoimiston tai sen alaiselle viran tai toimen haltijalle asianomainen piirikuntapäällikkö myöntää saman kalenterivuoden aikana virkavapautta enintään neljätoista päivää. Muusta metsähallinnon viran tai toimen haltijalle myönnettävästä virkavapaudesta päättää pääjohtaja, kuitenkin siten, että milloin valtioneuvoston nimittämälle viran haltijalle tulisi myönnettäväksi saman kalenterivuoden aikana kolme kuukautta pitempi virkavapaus, kysymys sen myöntämisestä on alistettava maatalousministeriön ratkaistavaksi.

54 §.

Pääjohtaja, ylijohtaja, liikeosaston viran tai toimen haltija sekä piirikuntapäällikkö, piiritarkastaja, aluemet-sänhoitaja tai metsäteknikko älköön harjoittako yksityistä puutavaraliiketoimintaa.

55 §.

Arvioimismetsänhoitaja ja apulaismetsänhoitaja sekä metsäteknikko on velvollinen kuusikymmentäkolme vuotta täytettyään eroamaan toimestaan, ellei metsähallitus

hakemuksesta oikeuta häntä siinä pysymään enintään kuudenteenkymmenenteenseitsemänteen ikävuoteensa saakka.

56 §.

Metsähallinnon muu kuin tasavallan presidentin nimittämä tai sopimuspalkkainen viran haltija voidaan valtioneuvoston ja toimen haltija metsähallituksen päätöksellä, kun harkitaan syytä siihen olevan, ilman hänen suostumustaan, noudattaen valtion viran tai pysyvän toimen haltijain nimittämiskirjoista sekä heidän oikeudesta pysyä virassaan tai toimeensa 29 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain (202/26) 17 §:n säännöksiä, siirtää toiseen virkaan tai toimeen.

Metsähallinnon viran tai toimen haltija on niinkään velvollinen alistumaan niihin muutoksiin, jotka hallinnon järjestely vastaisuudessa saattaa aiheuttaa hänen virkaansa tai toimeensa taikka toiminta-alueeseensa, sekä vastaanottamaan tarpeen vaatiessa varsinaiseen virkaansa tai toimeensa kuulumattomiakin tehtäviä.

4 luku.

Virkavirheet ja kurinpito.

57 §.

Metsähallituksen jäseniä, asianvalvojaa, ylikamreeria ja tilastokonttorin johtajaa koskevat virkasyytteet käsittelee Turun hovioikeus ja piirikuntapäälliköitä koskevat virkasyytteet se hovioikeus, jonka tuomio-piirissä piirikuntatoimisto sijaitsee.

Muu kuin 1. momentissa mainittu viran tai toimen haltija voidaan virkavirheestä, taitamattomuudesta tai laiminlyönnistä virkatehtävissään tai virka-asemaan sopimattomasta käyttäytymisestä virassa tai sen ulkopuolella metsähallituksen päätöksellä kurinpidollisesti tuomita varoitukseen;

enintään kuuteenkymmeneen päiväkoon; tai

virantoimituksesta pidättämiseen enintään kuudeksi kuukaudeksi ja menettämään palkkaetunsa pidätyksen ajalta kokonaan tai osaksi.

Kurinpidollisesta viraltapanosta on voimassa mitä siitä erikseen on säädetty.

58 §.

Viran tai toimen haltijan, joka tarpeetomasti viivyttää asian käsittelyä tai lai-

minlyö häneltä vaaditun lausunnon antamisen tai toimituskirjan tai määrätyn ilmoituksen toimittamisen määräajallaan, metsähallitus voi määrätä sakon uhalla täyttämään velvollisuutensa.

59 §.

Virantoimituksesta erotettavaksi tuomittu viran tai toimen haltija, jolle kuuluu virkasunto, on menettänyt oikeutensa sen käyttämiseen. Metsähallituksella on kuitenkin valta päättää, onko hänet häädettävä asunnosta virantoimituksesta erottamisensa ajaksi vai onko hänelle myönnettävä oikeus korvausta vastaan sitä asua. Sama valta olkoon metsähallituksella silloinkin, kun viran tai toimen haltija pidätetään virastaan tai toimestaan syytteen vuoksi tuomioistuimessa, kurinpidollisesti tai rikoksesta epäiltyinä tutkimuksien ajaksi.

60 §.

Mitä edellä 57—59 §§:ssä on säädetty, koskee myös avustavaa metsänhoitajaa sekä tilapäistä toimihenkilöä.

V osasto.

Erityisiä säännöksiä.

61 §.

Metsähallintoviranomaisen hallussa oleva asiakirja, jonka tiedoksi tulemisesta saat- taisi olla haittaa valtion liiketoimen hoitam- iselle, on pidettävä salassa siksi kunnes tätä haittaa ei enää ole.

62 §.

Metsähallintoviranomaisten päätöksiin asioissa, joissa muutosta ei ole haettava yleisessä tuomioistuimessa tai joista alem- pana ei ole toisin säädetty, haetaan muu- tosta valittamalla muutoksenhausta hallin- toasioissa 24 päivänä maaliskuuta 1950 an- netussa laissa (154/50) säädettyssä järjes- tyksessä.

Valittamalla ei saa hakea muutosta: virkaan tai toimeen nimittämisestä tai määräyksestä; eikä päätöksiin asioissa, jotka koskevat:

ylimääräisen toimenhaltijan tai tilapäisen toimihenkilön toimeen ottamista tai siitä irtisanomista;

viran tai toimen haltijan häätämistä virka-asunnosta edellä 59 §:ssä mainitussa tarkoituksessa; ei myöskään

päätökseen, jossa metsähallitus on katso- nut, ettei ole aihetta ylimääräisen eläkkeen tai muun edun myöntämistä koskevaan esi- tykseen valtioneuvostolle; eikä

päätökseen, joka koskee metsän, maan tai muun etuuden myyntiä tai vuokrausta tahi metsästyks-, kalastus-, laiduntamis- tai muun nautinto-oikeuden luovuttamista.

Tämä asetus tulee voimaan kuun päivänä 1951.

Tällä asetuksella kumotaan 3 päivänä kesäkuuta 1921 annettu asetus metsähallin- nosta (167/21) ja sen nojalla annetut säännökset, kuitenkin poikkeuksin, että hoi- toalueisiin ennen tämän asetuksen voimaan tuloa asetettuihin vakinaisiin metsänvarti- joihin nähden noudatetaan edelleenkin 24 päivänä elokuuta 1922 annetun metsä- hallinnon johtosäännön (212/22) VI osas- ton säännöksiä.

Tämän asetuksen tullessa voimaan muu- tetaan metsähallinnon nykyisistä viroista ja toimista jäljempänä mainitut seuraaviksi tämän asetuksen mukaisiksi viroiksi ja toi- miksi, nimittäin:

metsähallituksessa:

osastopäällikön ja asessorin virat metsä- neuvoksen viroiksi, kuitenkin siten, että virkatalo- ja yhteisömet-sän hoito-osaston päällikön virka muutetaan metsänhoitotoi- miston johtajan viraksi;

ylijohtajaa avustavan metsänhoidontar- kastajan virka ylijohtajaa avustavan yli- tarkastajan viraksi;

metsänmyyntitoimiston johtajan ja apu- laisjohtajan virat pystyynmyyntitoimiston johtajan ja apulaisjohtajan viroiksi;

tilastokonttorin johtajan virka tilastotoi- miston johtajan viraksi;

metsätaloudentarkastajan, yksityismet- säintarkastajan sekä maankäyttö- ja asutus- osaston virassa vanhimman metsähoitajan virat ylitarkastajan viroiksi;

maankäyttö- ja asutusosaston muut met- sänhoitajan virat osastosihteerin viroiksi; tie- ja vesirakennusinsinöörin virat toi- mistoinsinöörin viroiksi;

suonkuivausinsinöörin virka metsänoji- tustoimiston johtajan viraksi;

kanslistin toimet apulaiskirjaajan toi- miksi;

ylemmän palkkausluokan vanhemman kirjanpitäjän toimet revisorin toimiksi;

kartanpiirustajan toimet kartanpiirtäjän toimiksi;
 apuvirkailijan toimet toimistoapulaisen toimiksi;
 puhtaaksikirjoittajan toimet konekirjoittajan toimiksi; ja
 vanhemman vahtimestarin toimi ylivahtimestarin toimeksi;
paikallishallinnossa:
 piirikuntapäällikön virat piirikuntapäällikönä toimivan metsäneuvoksen viroiksi;
 piiritarkastajan virat piiritarkastajana toimivan ylimetsänhoitajan viroiksi;
 piirikuntakamreerin virat piirikamreerin viroiksi;
 piirikuntakassanhoitajan toimet piirirahastonhoitajan toimiksi;
 apuvirkailijan toimet toimistoapulaisen toimiksi; ja
 metsätyönjohtajan toimet metsäteknikon toimiksi;
erillisistä viroista ja toimista:
 metsänarvostelijan toimet arvioimismetsänhoitajan toimiksi;
 kirkollismetsän metsänhoitajan toimet metsänhoidontarkastajan viroiksi; ja
 suonkuivaustyönjohtajan toimet metsäteknikon toimiksi.
 Edellälueteltujen virkojen ja toimien nykyisille haltijoille annetut valta- ja toimi-

kirjat on pidettävä valta- ja toimikirjoina vastaaviin uusinimisiin virkoihin ja toimiin huomioonottaen, että:
 nykyistä maankäyttö- ja asutusosastoa vastaa kiinteistöosasto;
 insinööriosastoa teknillinenosasto;
 suonkuivausosastoa metsänhoito-osasto;
 yksityismetsäin valvontaosastoa sekä virkatalo- ja yhteisömetsäin hoito-osastoa yksityismetsäin osasto, jonka päällikkönä toimivaksi metsäneuvokseksi tulee edellisen osaston päällikkö; ja
 kansliaa ja tilikonttoria laki- ja tiliasiainosasto, jonka päällikkönä toimivaksi metsäneuvokseksi tulee asessori; sekä
 nykyiset Länsi-Suomen ja Itä-Suomen piirikunnat muodostetaan Eteläiseksi piirikunnaksi, jolloin lakkautetaan:
 Länsi-Suomen piirikuntakonttorin viroista ja toimista yksi piiritarkastajan ja piirikuntakamreerin virka sekä piirikuntakassanhoitajan ja yksi apuvirkailijan toimi; ja
 Itä-Suomen piirikuntakonttorin viroista ja toimista piirikuntapäällikön virka sekä yksi apuvirkailijan ja vahtimestarin toimi; sekä muutetaan:
 mainittujen piirikuntakonttorien muut virat ja toimet vastaaviksi Eteläisen piirikuntatoimiston viroiksi ja toimiksi.

Lüite 2. Ehdotus uudeksi laiksi metsähallinnon viroista ja toimista.

Hallituksen esitys Eduskunnalle laiksi metsähallinnon viroista ja toimista.

Voimassa oleva laki metsähallinnon viroista ja palvelustoimista, kuten sen nimeke kuuluu, on annettu 3 päivänä kesäkuuta 1921 (166/21). Se käsittää neljä pykälää, joista 2, 3 ja 4 pykälän virka- ja palvelusmiesten eräitä palkkausetuja, eläkekeitä ja virkavuosien laskemista koskevat säännökset ovat kumoutuneet lailla valtion viran tai toimen haltijain palkkauksesta, annettu 22 päivänä joulukuuta 1942 (1030/42), ja lailla virkamieseläkkeistä, annettu 30 päivänä syyskuuta 1950 (459/50). Lain vielä voimassa olevaan 1 pykälään on siihenkin tullut muutoksia eräiden aikaisempien virkojen lakkauttamisen sekä uusien virkojen ja toimien perustamisen vuoksi. Jo nämä seikat riittävät aiheeksi lain uusimiseen.

Metsähallinto muodostaa valtion talouden kannalta tärkeän virastona hoidetun valtion liikelaitoksen. Sen erikoisuudesta tällaisena liikelaitoksena johtuu, että siihen nähden nykyoloissa ei voida enää soveltaa tavallista virastojärjestelmää sellaisenaan. Hallitus onkin sen vuoksi ryhtynyt toimenpiteisiin metsähallinnon järjestämiseksi kokonaan uudelle pohjalle. Asian yksityiskohtaisempi valmistelu on annettu Valtioneuvoston sitä varten asettaman metsähallintokomitean tehtäväksi. Kysymyksen laajakantoisuuden vuoksi lopullisen ehdotuksen suunnittelu ja laatiminen kuitenkin vie siksi pitkän ajan, että Hallitus on katsonut tarpeelliseksi jo sitä ennen toimittaa nykyisen metsähallintoa koskevan varsin hajanaisen lainsäädännön kodifioimisen. Tarkoituksena on samalla myös uusia eräitä säännöksiä, jotka käytännössä ovat osoittautuneet vanhentuneina ajan vaatimuksia vastaamattomiksi. Samassa yhteydessä pyritään niinkään luomaan mah-

dollisuudet entistä joustavampaan liiketaloudelliseen toimintaan, sikäli kuin se virastojärjestelmän puitteissa on mahdollista.

Metsähallinnon liiketaloudellisen toiminnan kannalta ensiarvoisen tärkeätä on, että kussakin virassa tai toimessa on pystyvä, toimintatarmoinen viran tai toimen haltija. Viran tai toimen haltijan kyvystä ja taidosta näet suuresti riippuu taloudellinen tulos. Käytännössä on ilmennyt eräitä tapauksia, jolloin on voitu todeta jonkun viran tai toimen haltijan menettäneen oikean otteen tehtäviinsä. Valtion etu tällöin vaatisi, että hänet voitaisiin, vaikkapa ilman suostumustaankin, siirtää johonkin toiseen, häneen nähden muuttuneita olosuhteita paremmin vastaavaan virkaan tai toimeen. Kun tällaisen siirtomahdollisuuden edellytyksenä valtion viran tai pysyväisen toimen haltijain nimittämiskirjoista sekä heidän oikeudestaan pysyä virassaan tai toimessaan 29 päivänä kesäkuuta 1926 annettu lain (202/26) 5 §:n 1 momentin säännöksen mukaan, sellaisena kuin se on 13 päivänä joulukuuta 1930 annetussa laissa (378/30), viran haltijaan nähden on, että se on lailla sallittu, Hallitus on katsonut tarkoituksenmukaiseksi, että säännös siitä otetaan lakiin metsähallinnon viran ja toimen haltijoista.

Säännös on ulotettu koskevaksi vain valtakirjalla nimitettäviä viran haltijoita, koska avoimella kirjeellä nimitettyihin nähden on voimassa edellä mainitun virkamieslain 2 §:n säännös virasta vapauttamisesta ja sopimuspalkkaiseen viran haltijaan nähden on mahdollisuus sopimusteitse tehdä sama varaus. Edelleen on katsottu asianmukaisimmaksi, että kysymyksen viran haltijan siirtämisestä toiseen virkaan tai toi-

meen käsittelee Valtioneuvosto, varsinkin koska eräissä tapauksissa saattaa tulla kysymykseen henkilökohtaisen palkkauksen lisän suorittaminen virasta toiseen virkaan tai toimeen siirretylle.

Tämä lainsäädäntötehtävä sekin antaa

siis aiheen alussa mainitun metsähallinnon viroista ja palvelustoimista annetun lain uusimiseen kokonaisuudessaan.

Sen nojalla, mitä edellä on lausuttu, annetaan Eduskunnan hyväksyttäväksi näin kuuluva lakiehdotus:

Laki

metsähallinnon viroista ja toimista.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §.

Metsähallintoon voidaan asettaa seuraavia virkoja ja toimia:

keskushallintoon:

pääjohtaja, ylijohtaja, metsäneuvos, hankintatoimiston johtaja ja apulaisjohtaja, pystyynmyyntitoimiston johtaja ja apulaisjohtaja, metsänhoitotoimiston johtaja, metsäoijitustoimiston johtaja, asianvalvoja, ylikamreeri, tilastotoimiston johtaja, ylitarkastaja, toimistoinsinööri, osastosihteeri, kamreeri, apukamreeri, aktuaari, kirjajaaja, apulaiskirjajaaja, arkistonhoitaja, rahastonhoitaja, varastonhoitaja, kartografi, pääkirjanpitäjä, reviisori, kirjanpitäjä, apulaiskirjanpitäjä, kartanpiirtäjä, pikakirjoittaja, konekirjoittaja, toimistoapulainen, ylitvahtimestari ja vahtimestari;

paikallishallintoon:

piirikuntapäällikkö, piiritarkastaja, piirikamreeri, piirirahastonhoitaja, toimistoapulainen ja vahtimestari sekä aluemetsänhoitaja ja metsäteknikko;

erillisinä:

metsätaloudentarkastaja, metsänhoidontarkastaja, arvioimismetsänhoitaja, suonkuivausmetsänhoitaja ja apulaismetsänhoitaja.

Lisäksi metsähallintoon voidaan ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita.

2 §.

Metsähallinnon muu kuin tasavallan presidentin nimittämä tai sopimuspalkkainen viran haltija voidaan, kun harkitaan siihen olevan syytä, ilman hänen suostumustaan, noudattaen valtion viran tai pysyvään toimen haltijain nimittämiskirjoista sekä heidän oikeudestaan pysyä virassaan tai toimessaan 29 päivänä kesäkuuta 1926 annetun lain (202/26) 17 §:n säännöksiä, valtioneuvoston päätöksellä siirtää toiseen virkaan tai toimeen metsähallinnossa.

3 §.

Metsähallinnon tehtäviä, järjestysmuotoa sekä viran ja toimen haltijoita koskevat tarkemmat säännökset annetaan asetuksella.

Tämä laki, jolla kumotaan metsähallinnon viroista ja palvelustoimista 3 päivänä kesäkuuta 1921 annettu laki, tulee voimaan päivänä kuuta 1951, ja on sitä sovellettava myöskin lain voimaan tullessa virassa tai toimessa oleviin.

Eriäviä mielipiteitä.

Metsähallintokomitean allekirjoittaessa tänään mietintönsä olen jäänyt komitean enemmistön kanssa erimieliseksi seuraavissa komitean ehdottaman uuden metsähallintoasetuksen kohdissa:

1. Olen kyllä täysin samaa mieltä komitean muiden jäsenten kanssa siinä, että metsähallitukseen on muodostettava — kuten on muissakin tärkeimmissä keskusvirastoissa — osasto, jonka päällikkönä on lakimies. Täten tulisi metsähallituksen kolleegiin lakimiesjäsen äänivaltaiseksi kaikissa niissä asioissa, jotka kolleegissa käsitellään. Mutta en näe mitään pätevää syytä siihen, miksi tätä uudistusta toteutettaessa metsähallituksen asessorin työtaakkaa ja vastuuta lisättäisiin ei yksistään sillä, minkä kolleegin jäsenyys tuo mukanaan, vaan vielä silläkin, että metsähallituksen tilikonttori saatettaisiin hänen alaisuuteensa. On huomattava, että tilikonttorissa on suuri henkilökunta, suurempi kuin monissa metsähallituksen nykyisissä osastoissa, että paikallishallinnossa on paljon tilikonttorin valvonnassa olevia toimihenkilöitä ja että tilikonttorilla on varsin moninaiset ja suurta vastuuta merkitsevät tehtävät.

Ellei jostakin syystä tahdota metsähallituksen nykyisestä tilikonttorista muodostaa tiliosastoa, niin olisi se mielestäni jätettävä tilitoimistoksi niinkuin tilastotoimistokin, säätämällä että sen päällikkönä on ylikamreeri ja että tähän toimistoon nähden on soveltuville osilta voimassa, mitä osastoista on säädetty. Mutta sen perusteella, mitä edellä olen tilikonttorin suuruudesta ja tehtävistä sanonut, ja viitaten vielä siihen, että varsin monissa keskusvirastoissa on nykyisin erityinen osasto vastaamassa metsähallituksen tilikonttoria,

ehdotan tiliosaston perustamista metsähallitukseenkin ja asetusehdotuksen 6 §:ään sen kappaleen tilalle, joka alkaa sanoilla „laki- ja

tiliasiamosasto käsittelee”, kahta seuraavan sisältöistä kappaletta:

„lakiasiamosasto käsittelee lainvalmistelu-, oikeudenkäynti-, kurinpito-, menettely- ja muita lainopillista asiantuntemusta edellyttäviä asioita sekä avustaa sellaista asiantuntemusta vaativissa virka-asioissa kaikkia metsähallinnon viran tai toimen haltijoita; osastoon kuuluu myös kanslia, jonka muodostavat kirjajaamo, arkisto, konekirjoituskeskus, puhelinkeskus ja vahtimestarit; ja

tiliosasto käsittelee asiat, jotka koskevat metsähallinnon suorittamia maksuja ja perittäviä saatavia, kirjanpitoa, tilinpäätöksiä, tulo- ja menoarviota, rahastojen, erinäisten varastojen ja kalustojen hoitoa jne.”

2. Pelkään, että jos komitean ehdotukset 9—12 §:ksi tulevat hyväksytyiksi, niin tulee olemaan epäselvää, milloin — jotta ehdottomasti laillisesti meneteltäisiin — jokin asia on käsiteltävä istunnossa, milloin käsittely on tapahtuva yhteis-, milloin täys- ja milloin osastoistunnossa, sekä ketä metsäneuvoksia kulloinkin on kutsuttava osasto- ja valiokuntaistuntoihin. „Osastoistunto” on mielestäni epäonnistunut nimi istunnolle, joka ei tapahdu tiettyssä osastossa, vaan johon ottavat osaa pää- ja ylijohtajan lisäksi varsin monen osaston päälliköt. Mielestäni olisi pääjohtajalle annettava entistä laajempi ratkaisovalta, jotta istunnoissa käsiteltäviä asioita ei kertyisi niin paljon, että täytyisi konstruoida peräti neljä eri istuntolajia.

Edelläsananotun perusteella ja kun ehdotuksen 11 §:ssä on mielestäni sellaisia detaljeja, joita ei tarvitse ottaa asetukseen,

ehdotan komitean ehdotuksen 9—12 §:n tilalle seuraavansisältöisiä pykäläiä:

„9 §.

Asiat, joita ei ole uskottu muun viran tai toimen haltijan ratkaistaviksi, esiteltäköön pääjohtajan ratkaistaviksi kuitenkin niin, että metsähallituksen *istunnossa* käsiteltäväksi on saatettava:

1. esitykset, lausunnot ja ohjesäännöt asioissa, jotka olennaisesti koskevat useamman kuin yhden osaston toimialaa, niin myös tulo- ja menoarvioehdotukset ja vuosikertomukset;

2. yleiset perusteet, joita käytetään puiden myynnissä sekä vuokra- ja muiden oikeuksien luovuttamisissa;

3. metsähallitukselle tehty valitukset ja oikaisuvaatimukset metsähallituksen osastoissa, piirikuntatoimistoissa, metsänhoitolautakunnissa tai yhteismetsän osaksten kokouksissa tehdyistä päätöksistä;

4. metsähallituksen kautta tapahtuvat valtion avustusten jakamiset;

5. sataatuhatta markkaa suurempien erien tileistä poistoesitykset;

6. kolmeasataatuhatta markkaa suuremmat laskut ja määrärahaesitykset;

7. tämän asetuksen 16, 17, 22, 38, 39, 40, 47, 55, 56, 57, 58 ja 59 §:n mukaan metsähallitukselle kuuluvat asiat; ja

8. ne muut asiat, jotka pääjohtaja niiden periaatteellisen merkityksen, laajakantoisuuden tai muun sellaisen syyn takia määrää istunnossa käsiteltäväksi.

10 §.

Jos pääjohtaja tai vähintään kolme muuta metsähallituksen jäsentä käsiteltävän asian laadun vuoksi niin haluaa, kutsutaan istuntoon metsähallituksen jäsenen tai heidän sijaistensa ohella äänivaltaisiksi osanottajiksi myös piirikuntapäälliköt tai heidän sijaisensa. Istunto on päätösvaltainen kuusimiehenä.

Asia, joka koskee yksinomaan muiden kuin valtion lukuun harjoitettavaa metsätaloutta ja on istunnossa käsiteltävä, käsitellään *yksityismet-*

säinjaostoistunnossa. Tällaiseen istuntoon, joka on päätösvaltainen kolmemiehenä, kutsutaan pääjohtajan ja ylijohtajan lisäksi metsänhoito-, yksityismetsäin- ja lakiasianosaston päälliköt tai heidän sijaisensa sekä, jos asia koskee tiliosaston alaa, edustaja myös tästä osastosta.

11 §.

Istunnossa laaditaan pöytäkirja, johon merkitään tehdyt päätökset. Jos asia tulee äänestyksellä ratkaistavaksi, on noudatettava, mitä kolleegisesti järjestetyssä tuomioistuintessa tapahtuvasta äänestyksestä on säädetty, ja laadittava äänestyspöytäkirja.

Esittelijällä, joka ei ole istunnossa äänivaltainen, on oikeus vastuusta vapautuakseen merkityttä eriävä mielipiteensä pöytäkirjaan.

12 §.

Valtioneuvostoon meneviä lausuntoja ja esityksiä, niin myös tuomioistuimelle annettavia lausuntoja tulee seurata pöytäkirjanote, milloin asiassa on tapahtunut äänestys tai esittelijä merkityttänyt eriävän mielipiteensä.”

3. kun eri vartiomiehillä voi olla erilaisia tehtäviä ja kun olisi syytä saattaa yleiseen tietoon, että heidät asetetaan rikosoikeudellisissa suhteissa virkamiesasemaan, ehdotan,

että 21 §:n 2 momentin relatiivilauseen tilalle kirjoitetaan: „toimimaan virkaedestavastuulla tehtävissä, joista tarkemmin määrätään sopimuksissa, jotka heidän kanssaan tehdään.”

4. On sattunut tapauksia, joissa metsätyönjohtaja tai metsänvartija on tehnyt kauppaa valtion omaisuudella pitäen rahat itse ja ostajat ovat väittäneet hyvässä uskossa puut ottaneensa ja luovuttajalle maksaneensa. Sen vuoksi olen sitä mieltä,

että 23 §:ään olisi sijoitettava seuraavansisältöinen kolmas momentti:

„Ilman aluemetsänhoitajan tai hä-

nen tehtäviensä laillisen hoitajan nimenaista valtuutusta ei hoitoalueen toimen haltijalla tai muulla toimihenkilöllä ole oikeutta luovuttaa hoitoalueesta puita tai muuta valtiolle kuuluvaa.”

5. Esitän tämän jälkeen muutosehdotuksen, jota en tee niin sanoakseni oman virkani tulevaa hoitoa silmälläpitäen, vaan sen vuoksi, että komitean jäsenen ominaisuudessa katson asiakseni ehdottaa muutosta kohtaan, jossa sekä nykyisessä asetuksessa että komitean ehdotuksessa on mielestäni epäasianmukaisuutta: Valtio pitää yllä metsäkouluja valmistukseksi metsätaloutta kuin yksityismetsätaloutta varten. Metsäkouluilla on harjoittelalueinaan suuret alueet *valtion* metsämaita. On mielestäni periaatteellisesti väärin, että metsäkouluasiat nykyisillään kuuluvat ja komitean ehdotuksen mukaan vastaisuudessa kuuluisivat *yksityismetsäin* osastolle. Mielestäni ne olisi siirrettävä ylijohtajalle tai metsänhoito-osastolle, mieluummin nähdäkseni ylijohtajalle. Samalla olisi asetuksen tekstissä ilmaistava, että metsänhoito-osasto on tarkoitettu työskentelemään sekä valtionmetsien että yksityismetsien hyväksi. Ehdotan siis:

että 5 §:ssä sanan „paikallishallintoa” jälkeen lisätään sanat „ja valtion metsäkouluja”; ja

että 6 §:ssä sanotaan:

„*yksityismetsäin* osasto käsittelee ne metsähallinnolle kuuluvat asiat, jotka koskevat sellaisen metsätalouden valvontaa ja edistämistä, jota ei harjoiteta valtion lukuun; kuitenkin niin, että myös metsänhoito-osastolle kuuluu tässä suhteessa tehtäviä, jotka ohjesäännössä tarkemmin määritellään”;

6. Ennenkuin siirryn pelkkiin muotoseikkoihin, esitän mielipiteeni kohdassa, joka on niin sanoakseni asia- ja muutoseikkojen rajamailla. Komitea ehdottaa 54 §:ssä eräiltä metsähallinnon virkamiehiltä kiellettäväksi yksityisen puutavaraliiketoiminnan harjoittamisen. Tunnontarkka virkamies saattaa tämän pykälän johdosta katsoa itsensä velvolliseksi myymään osakkeensa tai osuutensa hyvin tuottavassa liik-

keessä, joka on kenties toisella puolella Suomea kuin hänen virkapaikkansa tai jonka ja valtion välisiin liikesuhteisiin hän muuten ei piiritarkastajan, metsätalouden tai muussa asemassaan mahda mitään. Vähemmän tunnontarkkaa, pykälässä mainitsematonta metsähallintovirkamiestä tämä pykälä ei estä mistään, ja pykälässä lueteltukin voi naamioida liikkeensä jonkin lähiomaisensa nimiin. Mielestäni on pidettävä silmät auki ja saatettava syytteen sellaiset metsähallintovirkamiehet, jotka tavalla tai toisella väärinkäyttävät tai yrittävät väärinkäyttää asemaansa omaksi tai jonkun liikemiehen tai -naisen hyödyksi, mutta

asetusehdotuksen 54 § joutaa mielestäni pois.

7. Muodollisena korjauksena ehdotan,

että 6 §:ssä liikeosastosta puhuttaessa sanotaan: „osastoon kuuluvat *hankintam y y n t toimisto, pystyym y y n t toimisto ja huoltotoimisto*.”

8. En ole tullut vakuuttuneeksi siitä, että olisi hyötyä metsähallituksen insinööri-osaston asiallisen ja lyhyen nimen muuttamisesta teknilliseksi osastoksi. Nykyisin kun on olemassa metsätaloutta, kauppateknikkoja ja yliopistossa metsänhoitajiksi opiskeleville „teknillinen linja”, ei „teknillinen” osasto nimellensä ilmaise, minkä alan virkamiehet siinä työskentelevät, jonka vuoksi ehdotan,

että 6 §:ssä ja vastaavasti muualakin „teknillisen osaston” tilalle pannaan nykyinen nimi „insinööri-osasto”.

9. Mielestäni piirikuntapäällikköjen ja piiritarkastajien virkanimet olisivat pysyttävät ennallaan, sillä ne parhaiten kuvaavat asianomaisten virkamiesten tehtävien laatua, mutta olen kyllä sitä mieltä, että heille olisi virkaannimityksen yhteydessä maksuttomasti annettava komitean ehdottamat arvonimet.

Ehdotan 18 §:ssä sanottavaksi: „— — — piirikuntapäällikkö, jolla on metsäneuvoksen arvo, piiritarkastajat, joilla on ylimetsänhoitajan arvo, — — —”.

10. Kuten perusteluista ilmenee, on „ylimääräisen metsänhoitajan” tilalle saatava muunnainen nimi. Komitean ehdottama „avustava metsänhoitaja” on kuitenkin liian lähellä „apulaismetsänhoitajaa”, jollainen virkanimi on ennestään. Koska ylimääräiset metsänhoitajat ovat reserviä, varamiehiä, joita käytetään avustavina met-

Helsingissä toukokuun 16 päivänä 1951.

Toivo J. Komsu.

Kun allekirjoittaneet eivät ole katsoneet voivansa kaikissa kohdin yhtyä metsähallintokomitean nyt laatimaan metsähallintoa koskevien, nykyisten säädösten kodifioimismietintöön, pyydämme alempana esittämän eräeseen kohtaan nähden eriävän mielipiteemme.

Kesäkuun 3 päivänä 1921 annetulla lailla ja sen toimeenpanoasetuksella valtionmetsäin hallintaa uudelleen organisoidessa asetettiin asetuksen 40 §:n mukaan metsänhoitajia piirikuntakonttoreihin ohjaamaan ja tarkastamaan hoitoalueissa tapahtuvaa metsätaloudellista, metsänhoidollista ym. toimintaa. Näiden metsänhoitajien virkanimi tuli lain mukaan olemaan piiritarkastaja. Sen käyttöön ottamisen suhteen lienee jo lakia laadittaessa ollut toisistaan eriäviä mielipiteitä, mutta tuli sanottu virkanimi lakiin lopullisesti hyväksytyksi.

Piiritarkastaja-nimi on osoittautunut selkälaiseksi tointa ja arvoa osoittavaksi nimeksi, mikä useilla yhteiskunnallisen ja taloudellisen elämän aloilla on otettu sangen laajaan käyttöön. Kun virkanimestä pitäisi näkyä se elämänura tai ammatti, mitä sen kantaja edustaa, olisi piiritarkastaja-virkanimi muutettava ylimetsänhoitaja-nimeksi. Sanotusta virkanimestähän näkyy, millä alalla sen haltija toimii, eikä sen käyttökelpoisuutta vähennä sekään, että siitä on tehty virka-ansioista annettava arvoni. Sehän voitaisiin tästä huolimatta

M. Lappi-Seppälä.

sänhoitajina taikka viran tai toimen sijaishaltijoina silloin, kun ei tulla toimeen vakinaisella kaaderilla, ehdotan:

että 5, 33, 34, 35 ja 61 §:ssä „avustava metsänhoitaja” muutetaan „varametsänhoitajaksi”.

edelleen antaa arvoni nimenä niille, jotka eivät ole ylimetsänhoitajan virassa. Kun metsäteollisuuskin on melko yleisesti ottanut ja yksityismetsätalouden järjestöistä tekeillä olevan lain mukaan tultaneen niissäkin ottamaan käytäntöön ylimetsänhoitajan nimi osoittamaan määrättyä korkeampaa porrasta, olisi asianmukaista, että näin tehtäisiin myöskin metsähallinnossa.

Ylimetsänhoitajan virkanimellä on valtion metsähallinnossa pitkäaikainen käyttö, olihan sanottu virkanimi metsähallinnossa käytännössä koko metsähallinnon olemassaoloajan, aina heinäkuun 1 päivään 1921 ja ylimetsänhoitajien toimipiirit ja suurimalta osalta tehtävätkin vastasivat nykyisten piiritarkastajien asemaa ja tehtäviä.

Edellä olevan perusteella esitämme, että metsähallintoasetuksen 18 § saisi seuraavan sisällön:

18 §.

Piirikuntatoimiston viran- ja toimenhaltijoita ovat piirikuntapäällikkönä toimiva metsäneuvos, ylimetsänhoitajat, piirikamreeri, piirirahastonhoitaja, toimistoapulaiset ja vahtimestari. Lisäksi voidaan piirikuntatoimistoon ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita.

Tästä johtuen olisi myös vastaavat virkanimimuutokset tehtävä myöskin §:ään 19 ja laissa metsähallinnon viroista ja toimista 1 §:ään.

Einari Wuori.

Allekirjoittaneet eivät ole voineet yhtyä siihen komitean ehdotukseen, että asetuksessa määrättäisiin piiripäällikön (nyk. piirikuntapäällikkö) virkanimeksi metsäneuvos ja piiritarkastajan virkanimeksi ylimetsänhoitaja. Eriävää kantaamme perustelemme seuraavasti.

1) „Neuvos”-nimeä käytetään ylempien hallintoviranomaisten kohdalla yleensä keskusviraston päätösvaltaa käyttävän kollegion jäsenten virkanimenä. Tästä mainittakoon esimerkkeinä virkanimet lääkintöneuvos, tullineuvos, kouluneuvos ja maatalousneuvos. Vaikka piiripäällikkö ehdotuksen mukaan tosin osallistuisikin metsähallituksen ns. yhteisistuntoon, joka kokoon-tuisi „ainakin kerran vuodessa”, hän ei kuitenkaan olisi keskusviraston päätösvaltaa käyttävän kollegion jäsen siinä määrin ja siinä mielessä, kuin edellä on tarkoitettu. Asiallisesti piirihallinnon virkamiehenä hän ei olisi sellainen virkamies, jolle neuvosnimitys virkanimijärjestelmässämme yleensä on omaksuttu ja soveltuisi.

2) Kun valtio voi myöntää mm. ansioitu-

Helsingissä 16 päivänä toukokuuta 1951.

Viljo Rantala.

E. A. Sopenen.

Aarne Nuorvala.

Kun allekirjoittaneella on ollut toinen käsitys kuin metsähallintokomitean enemmistöllä metsähallinnon ja ennenkaikkea valtion metsätalouden uudelleen organisaation tarkeydestä ja välttämättömyydestä, pyydän esittää komitean kannasta eriävän mielipiteeni:

Metsähallintokomitean tehtäväksi on annettu kodifioida metsähallintoa koskevat säädökset ja sen yhteydessä laatia ehdotukset metsähallintoa koskeviksi säännöksiksi, samalla kun sen on harkittava, olisiko ja mihin muihin uudistustoimenpiteisiin ryhdyttävä valtion metsien hallinnossa ja hoidossa.

Komitea on kohdistanut työnsä vain ensimmäinnettyn tehtävään ja antaa siitä nyt erillisen mietinnön, jättäen viimeainittuun tehtävään, joka käsittääkseni kuitenkin on ajankohtaisina ja ensisijaisena tärkeä, valmistelun tuonnemmaksi. Metsähallintoa koske-

ville metsähallinnon virkamiehille arvoni menä, honoris causa, metsäneuvoksen ja ylimetsänhoitajan arvoni, ei mielestämme tähän, tarkoituksenmukaiseksi katsomaamme yleiseen arvoniimijärjestelmään yleensä olisi ehdotetulla tavalla asetuksella puututtava.

3) Metsähallituksen osastopäällikköjen virat kuuluvat nykyään ylempiin palkkausluokkiin kuin piiripäällikön virat. Kun virat on palkkauslain nimenomaisen säännöksen nojalla sijoitettava palkkausluokkiin niiden vastuullisuuden ja työmäärän sekä niihin vaadittavan taidon ja kyvyn mukaan, on virkojen arvostus tässä suhteessa asianmukaisessa järjestyksessä toimitettava. Mielestämme ei virkanimikkeitä ole muutettava sellaisessa järjestyksessä, että uusi nime voi antaa vaikutelman palkkausesäsuhteesta.

4) Virkanimen yhdenmukaistaminen ja rationalisointi olisi käsityksemme mukaan toimitettava yhtenäisesti koko virkakunnan osalta, mikä kysymys tietääksemme onkin valtiovallan toimesta parhaillaan vi-reillä.

vat säädöksethän muodostuvat sen mukaisiksi, miten metsähallinto-organisatio järjestetään. Kun komitea nyt rajoittuu vain muuttelemaan ja parantelemaan nykyisen metsähallinto-organisaation säädöksiä, sivuutetaan ehkä pitkäksikin aikaa tärkein puoli komitealle annetusta tehtävästä. Pidän nimittäin metsähallinnon ja ennenkaikkea valtion metsätalouden uudelleen järjestelyä sikäli tarpeellisena ja ajankohtaisena, ettei se siedä lainkaan viivytystä, jos mielimme saada valtion metsätalouden kohotetuksi nykyä vastavalle tasolle ja täyttämään sille asetettavia vaatimuksia. Valtion metsätaloushan on, tai sen pitäisi olla, tuotannollista taloutta ja huomattavan pitkälle menevää liiketoimintaa järkevän ja kestävä metsätalouden puitteissa. Näin ollen sen organisatio ja sitä hoitavat elimet olisi järjestettävä tätä silmällä pitäen, ottamalla nimenomaisesti huomioon ne monet muu-

tokset, mitkä ovat tapahtuneet yleisissä olosuhteissa sen jälkeen kuin metsähallinnon nykyinen organisaatio luotiin n. 30 vuotta sitten.

Käsitykseni mukaan olisi tämän komitean ollut edellä mainittua, annetun tehtävän osaa ensin harkittava ja annettava siitä lausunto ainakin tämän säädösten kodifioimislausunnon yhteydessä, siis „samalla” kuten komitealle annetun tehtävänkin sanamuoto kuuluu, ja sitä suuremmalla syyllä, kun jo vuoden 1944—1945 metsähallintokomitea teki tässä mielessä varsin huomionarvoista esityötä.

Edellä olevan perusteella esitän, että

Valtioneuvosto määräisi tämän komitean tekemään viessin määräjän kuluessa ehdotuksen metsähallinnon uudelleen organisoinnista ja niin, että siitä annettava mietintö voitaisiin käsitellä jo nyt annettavien metsähallintoa koskevien säädösten kodifioimismietinnön yhteydessä.

Kun allekirjoittanut ei ole katsonut voitavansa kaikissa kohdin yhtyä metsähallintokomitean nyt laatimaan metsähallintoa koskevien nykyisten säädösten kodifioimismietintöön, pyydän alempana esittää sen joihinkin kohtiin nähden eriävän mielipiteeni.

I.

Metsähallintoasetusehdotuksen 26 § kuuluu:

Metsähallituksen eri osastojen alaisina yhdessä tai useammassa piirikunnassa tai hoitoalueessa toimivia viran- ja toimenhaltijoita, joiden toiminta-alueen määrää asianomainen osasto, ovat:

- arvioimisosaston alaiset metsätalouden tarkastajat ja arvioimismetsänhoitajat,
- teknillisen osaston alaiset piiri-insinöörit ja rakennusmestarit,
- metsänhoito-osaston alaiset metsänhoidon tarkastajat ja suonkuivausmetsänhoitajat ja metsäteknikot.

Lisäksi osastot voivat ottaa ylimääräisiä toimenhaltijoita.

Edellä olevassa pykälässä enempää kuin asetusehdotuksen muissakaan kohdissa ei siis lainkaan määritellä suhdetta, mikä sanotunlaisilla metsähallituksen eri osastojen alaisilla viran- ja toimenhaltijoilla on piiri-

kuntatoimistoihin ja hoitoalueisiin. Nyt voimassa olevan ja valtioneuvoston 24/8 1922 vahvistaman metsähallinnon johtosäännön 27 §:n mukaan piirikuntakonttoreiden on ainoastaan valvottava, että sanotunlaiset, metsähallituksen eri osastojen alaiset viran- ja toimenhaltijat utteruudella ja huolella työskentelevät. Muissa suhteissa he ovat siis olleet suoranaisessa kosketuksessa metsähallitukseen ja saavat sieltä kaikki ohjeensa. Edellä mainitusta piirikuntatoimistoiden vähäisestä valvonta-oikeudesta ei tässä metsähallintoasetusehdotuksessa mitään mainita. Näinollen fallaiset viran- ja toimenhaltijat ovat tavallaan piirikuntatoimistoissa ja hoitoalueissa „valtiona valtiossa”, eikä heidän, mikäli itse eivät halua, tarvitse olla missään kosketuksessa tai yhteistoiminnassa piirikunnan viran- ja toimenhaltijoiden kanssa. Heidän ei tarvitse edes erikoisalaansa koskevilla asioissa neuvotella eikä haluttaessakaan antaa niistä tietoja. Aluehallinnon saaman kokemuksen mukaan ei järjestelmä ole valtion metsätaloudelle eduksi. Tällainen asiantila aiheuttaa, ja on aiheuttanutkin haitallista kannausta. Riippuu yksistään sanotunlaisen viran- ja toimenhaltijasta itsestään, minkälaiseksi suhde aluehallinnon viran- ja toimenhaltijoihin muodostuu.

Varmasti olisi hyödyksi ja välttämätöntäkin, että ohjesäännössä määriteltäisiin mainittu suhde ja sanotunlaiset viran- ja toimenhaltijat velvoitettaisiin yhteistoimintaan piirikuntatoimiston ja aluehallinnon viran- ja toimenhaltijoiden kanssa. Tämä koskee erityisesti piirikuntatoimistossa olevia liiketoimiston alaisia hankintametsänhoitajia ja suonkuivausmetsänhoitajia.

Edellä olevan johdosta ehdotan, että asetusehdotuksen 26 § muutettaisiin jällempänä olevassa muodossa olemaan voimassa siihen saakka, kunnes metsähallinnon uusi organisaatio on saatu muodostetuksi.

Metsähallituksen eri osastojen alaisina yhdessä tai useammassa piirikuntatoimistossa tai hoitoalueessa toimivien viran- ja toimenhaltijoiden, joiden toiminta-alueen ja tehtävät määrää yhteistoiminnassa piirikuntatoimiston kanssa asianomainen osasto, sekä heidän suhteensa ja velvoituksensa piirikunnan ja aluehallinnon viran- ja toimenhaltijoihin nähden määrää lähemmin metsähallinnon ohjesääntö. Tällaisia viran- ja toimenhaltijoita ovat:

— *arvioimisosaston alaiset metsätalouden tarkastajat ja arvioimismetsänhoitajat,*

— *teknillisen osaston alaiset piiri-insinöörit ja rakennusmestarit,*

— *metsänhoito-osaston alaiset metsänhoidon tarkastajat ja suonkuivausmetsänhoitajat ja metsäteknikot,*

— *luokeosaston alaiset, piirikuntatoimistoissa olevat hankintametsänhoitajat sekä mahdolliset muut ylimääräiset toimenhaltijat.*

II.

Metsähallintokomitea on nyt laatimassaan mietinnössä pitänyt erikoisen tärkeänä valtion metsätalouden metsänhoidollista puolta ja sen kehittämistä esittämällä Metsähallituksen perustettavaksi mm. erikoisen metsänhoito-osaston, jollaista osastoa ei metsähallituksessa ole ennen ollut, vaan ovat metsänhoidolliset tehtävät kuuluneet piirikuntakonttorille ylijohdajan valvonnassa. Eikä voitane ollakaan eri mieltä siitä, että juuri metsänhoidollinen puoli on kaiken järkevä ja kestävä metsätalouden tärkein osa — sen perustekijä. Juuri siihen on kiinnitettävä erikoisen vakavasti ja riittävästi huomiota. Ainoastaan mahdollisimman taitavalla metsänhoidollisella käsitteilyllä me pystymme — emme ainoastaan säilyttämään metsiemme tuoton nykyisellään — vaan myöskin aiheuttamaan sen välttämättömän kohottamisen, mikä maallamme, jolle metsät puutajalostavine teollisuusineen muodostavat yhden talouselämämme vankimmista perusteista, on suoranainen elinehto. Meidän on pystyttävä pitkällä tähtäimellä toimien ja taitavasti metsiämme käsitellen saamaan metsämme siihen kuntoon ja tilaan, että ne täyttävät mainitun tehtävän. Tämän edellytyksenä kuitenkin on, että niillä miehillä, jotka joutuvat tähän tehtävään, on mahdollisimman perusteellinen peruskoulutus, niin tietopuolinen kuin käytännöllinenkin. Yliopiston puukaupallisen linjan suorittaneilla ja nykyisin metsänhoitajan arvon saaneilla metsänhoitajilla ei sitä ole, eikä heidän koulutuksensa ole sanotunlaiseen vaativaan tehtävään alunperin tarkoitettukaan. Tämä käy ilmi Helsingin Yliopiston asetuksesta metsätutkinnosta (N:o 78 28/1 1944), jonka 9 § kuuluu seuraavasti: „Yleislinjalla, suolinjalla, teknillisellä linjalla ja taloustieteellisellä linjalla metsätutkinnon

suorittanut saa metsänhoitaja-arvonimen, sekä saman kelpoisuuden valtion virkoihin ja toimiin kuin metsänhoitotutkinnon suorittanut, jollei joittenkin virkojen tai toimien kelpoisuusvaatimuksista toisin säädetä.”

Kun puukaupallisen linjan metsätutkinnon suorittaneilta puuttui alkuaan kokonaan kesän kestävä metsänhoitotöiden harjoituskurssi, joka nimenomaan on tarkoitettu perehdyttämään opiskelija metsänhoidon perustotuksiin, lisättiin vasta kesällä 1948 puukaupallisen linjan tutkintovaatimuksiin metsänhoidon harjoitustyöt, mutta ainoastaan yhden kuukauden pituisena. Metsänarvioimisen harjoitustyöt, jotka käsittelevät n. 3 kuukauden kesäharjoittelun sekä tähän suoranaisesti liittyvän talvisääharjoittelun ja jotka sisältävät kaikkien muiden linjojen tutkintovaatimuksiin, puuttuvat puukaupalliselta linjalta jatkuvasti kokonaan. Heidän koulutuksensahan tähtäsi nimenomaan muihin kuin metsänhoidollisiin tehtäviin.

Huomioonottaen, että sodan jälkeen on metsänhoitajia valmistunut yli kysynnän ja että on ilmennyt vaikeuksia heidän sijoittamisessaan, ei olisi asiallista siirtäkään syystä oikeuttaa puukaupallisen linjan suorittaneita metsänhoitajia ammatillisesti saman arvoisina toisten metsänhoitajien kanssa päteviksi kaikkiin metsähallinnon virkoihin ja toimiin. Sijoittamisvaikeuksista mainittakoon, että maanlunastuslautakuntien palveluksessa, joka on katsottava tilapäisluontoiseksi, toimii nykyisin vielä satakunta metsänhoitajaa ja metsähallinnon hoitoalueissa noin 60 harjoitusta suorittavaa metsänhoitajaa, joille Metsähallituksessa toimitetun metsätaloudellisen virkatutkinnon suorituksen jälkeen olisi koettava järjestää toimipaikkoja, mutta niihin on kuitenkin sangen vähäiset mahdollisuudet, kun metsähallinnon palveluksessa on ennestään huomattava määrä metsänhoitajia ja ainakin osa metsänhoitajista, jotka ovat tavallaan lainatut maanlunastuslautakuntien tehtäviin, on toiminnan niissä päätyttyä otettava takaisin. Huomattava on myöskin, että metsähallinnon hallinnassa olevia metsämaita on huomattavasti mennyt maanhankintalain tarkoituksiin.

Puutteellisen metsänhoidollisen koulutuksen vuoksi ei puukaupallisen linjan suorittaneita katsottu alunperin päteviksi saa-

maan edes metsänhoitajan arvonimeä. Harkittaessa nimeä mainitun linjan suorittaneille asetettiin mm. Suomen Metsänhoitajaliitto lausunnossaan asianomaiselle tiedekunalle kokouksessaan 18/12 1948, huomioonottaen linjan kurssivaatimukset, esiintuomansa kannan perusteella vastustamaan metsänhoitajan nimen myöntämistä.

Metsänhoitajakunta olikin täydelleen yllätetty, kun tosiseikkojen ja Metsänhoitajaliiton ja -yhdistysten mielipiteiden vastaisesti myös puukaupallisen linjan metsätutkimus suorittaneille asetuksella N:o 194 11/3 1949 suotiin metsänhoitajan nimi. Tällöinkin vielä todettiin näiden entisten puukaupallisen linjan suorittaneiden epäpätevyys valtion virkoihin, kun sanotussa asetuksessa uudelleen mainittiin: „Yleislinjalla, suolinjalla, teknillisellä linjalla ja taloustieteellisellä linjalla metsätutkimus suorittanut saa saman kelpoisuuden valtion virkoihin ja toimiin kuin metsänhoitotutkimus suorittanut, jollei joidenkin virkojen tai toimien kelpoisuusvaatimuksista ole toisin säädetty.”

On myös otettava huomioon, että metsähallinnon käytettävissä olevat määrärahat ovat verrattaessa sotaa edeltäneeseen aikaan suhteellisesti paljon alhaisemmat, vastaten nykyisin tuskin matemaattista kolmatta osaa. Tämä puolestaan pakottaa metsien käsittelyssä ehdottomasti noudattamaan poikkeuksetonta metsänhoitolinjaa. Mikä vaara onkaan metsiämme uhkaamassa, jos metsänhoidollisesti pätevien ja siihen alunperin riittävän koulutuksen saaneiden alueja apulaismetsänhoitajien tilalle, jotka nykyisin suorittavat metsänhoitotöiden suunnittelun ja johtamisen, ilmestyy metsänhoidosta verraten vähän perillä olevia puukaupallisen linjan metsätutkimus suorittaneita. Näin sitäkin suuremmalla syyllä, kun entisestä n. s. hankintametsänhoitajajärjestelmästä on luovuttu (hankintametsänhoitajia nykyisin ainoastaan piirikuntakonttoreissa) ja päädytty kokemuksen perusteella siihen, että hoitoalueiden aluemetsänhoitajat suunnittelevat metsien metsänhoidollisen käsittelyn, johtavat käytännölliset työt sekä valvovat ja hoitavat kokonaan hoitoalueiden puutavaran hankinnat. Puukaupallisen linjan suorittaneiden metsänhoitajien hyväksyminen esim. edellä mainittuihin virkoihin (aluemetsänhoitajien ja apulaismetsänhoitajien) olisi erittäin

valitettava taka-askel, jos kerran halutaan säilyttää ja ennen kaikkea mahdollisimman nopeasti ja alhaisilla kustannuksilla kohottaa valtion metsien tuottoa. Allekirjoittanut on ensimmäisessä eriväisessä mielipiteessään painostanut sitä, että valtion metsätalous tuotannollisena taloutena olisi organisoitava virastomaisuudesta vapaammaksi talousmuodoksi, jossa liikemäisiä periaatteita voitaisiin paremmin soveluttaa, mutta tämä ei suinkaan tarkoita sitä, että tärkein puoli metsätaloudessa, metsänhoidollinen puoli, saisi siitä kärsiä, vaan päinvastoin. Johtavana periaatteena täytyy aina olla, että pystymme metsistämme saamaan mahdollisimman suuren jatkuvan tuoton ja että kykenemme tätä tuottoa kohottamaan. Valtion metsätalouden uudelleen organisoimisella tarkoitetaan siis ennen kaikkea jäykästä virastomaisuudesta vapaata, tuotannollisen talouden edellyttämää, joustavaa toimintaa.

Nykyään jo metsähallinnon heikosta palkkausjärjestelmästä johtuen hakeutuu parempi metsänhoitaja-aines teollisuuden, yksityismetsätalousjärjestöjen ym. tehtäviin, joissa on huomattavasti paremmat taloudelliset edut. Mikäli puukaupallisen linjan suorittaneet pääsisivät kaikkiin metsähallinnon virkoihin ja toimiin, on enemmän kuin ilmeistä, että heikompi ja epäpätevämpi metsänhoitaja-aines suhteellisesti lisääntyisi metsähallinnon viroissa ja toimitissa, mikä voisi käydä kohtalokkaaksi valtion metsätaloudelle.

Edellä ei suinkaan ole sanottu, etteikö metsähallinnon viroissa ja toimitissa olisi selliasiakin, joihin puukaupallisen linjan suorittaneilla olisi edellytyksiä. Asia olisi kuitenkin lopullisesti ratkaistava vasta sitten, kun nähdään, millaiseksi metsähallinnon uusi organisaatio muodostuu. Esitän, että siihen mennessä puukaupallisen linjan suorittaneet metsänhoitajat pääsisivät ainoastaan seuraaviin metsähallinnon virkoihin ja toimiin.

Ylikamreerin, kamreerin, piirikamreerin, apukamreerin, rahastonhoitajien ja pääkirjanpitäjän toimiin ja että metsähallintoasetuksen tätä koskevat kohdat 31 ja 35 §§:ssä olisi muutettava sanotun mukaisiksi.

Perusteena mainittakoon vielä, että puukaupallisen linjan suorittaneiden metsänhoitajien yhdistys kirjeessään 8/10 1949 metsähallintokomitean puheenjohtajalle ei

ole halunnutkaan päästä kaikkiin metsähallinnon virkoihin ja toimiin, vaan edellä mainittujen lisäksi liikeosaston tehtäviin.

III.

Koska Sahateollisuuskoulun metsäteknikko-osaston suorittaneilla ei käsittääkseni ole varsin vähäisten metsänhoidollisten harjoittelutöiden takia läheskään samaa pätevyyttä nimenomaan metsätalouden metsänhoidollisiin tehtäviin kuin kaksivuotisten metsäkoulujen tutkinnon suorittaneilla metsäteknikoilla, ja kun valtion metsätalouden tehtävissä vaaditaan ennen kaikkea juuri perehtyneisyyttä metsänhoidollisiin kysymyksiin, olisi varmaan taka-askel, jos Sahateollisuuskoulun metsäteknikot oikeutettaisiin pääsemään kaikkiin valtion metsätalouden toimiin. Edellä olevan perusteella, ja viitaten eriväisään mielipiteeseeni puukaupallisen linjan suorittaneiden metsänhoitajien kelpoisuudesta metsähallinnon virkoihin ja toimiin, esitän, että metsähallintoasetuksen 35 § tältä osaltaan muutettaisiin kuulumaan:

että metsäteknikko on suorittanut täydellisen loppututkinnon kaksivuotisessa valtion metsäkoulussa.

IV.

Metsähallintoasetusehdotuksen 15 §:n mukaan jakaantuvat valtion maat Perä-Pohjolan, Pohjanmaan ja Eteläiseen piirikuntaan. Tämän lisäksi voi maatalousministeriö kuitenkin, erityisten syiden niin vaatiessa, määrätä jonkin valtionmaan osan hallinnan hoidettavaksi piirikuntajaon ulkopuolella. Viimemainitun selvennykseksi on mainittava, että ns. erilliset hoitoalueet ovat tämän mukaan samassa asemassa kuin muutkin hoitoalueet ja että jonkin valtionmaan osan, esim. näköalanpaikan, luonnonsuojelualueen jne. voi maatalousministeriö määrätä hoidettavaksi piirikuntajaon ulkopuolella.

Edellä olevan perusteella esitän, että 15 §:n viimeinen momentti saisi seuraavan selvemman sisällön:

Maatalousministeriö voi kuitenkin, erityisten syiden niin vaatiessa, määrätä jonkin valtionmaan osan, ei kuitenkaan erillisten hoitoalueiden, hallinnan hoidettavaksi piirikuntajaon ulkopuolella.

Einari Wuori.